

'49'lar Davası ve Kürt hareketinde yeni bir eğilimin doğuşu - Baki Duman

"Kara Kuvvetleri" bünyesindeki bir mahkemeden 50 tane adsız tutuklama müzekkeresi çıkarılarak Milli Emniyet'e iletilir. 50 Kürt yurtseverinin gözaltısı bunun ardından

gelir. 17 Aralık 1959 gecesi, içlerinde tıp öğrencisi Sait Kırmızıtoprak'ın olduğu 50 Kürt yurtseveri tutuklanır.

Daha önce de hatırlattığımız gibi, Harbiye tabutluklarında 40 hücre olduğu

için, 10 kişi tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılır. 40 Kürt yurtseveri, ağır işkence koşulları altında, tabutluklara doldurulur. Böylece ünlü '49'lar Davası süreci başlar.

S.12

Sosyalist
Siyasal Gazete

Sayı: 2021 Özel / 44
13 Aralık 2021

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak58.net

Gerici-faşist iktidara karşı mücadele ve devrimci sınıf eksenini

3

Erdoğan'ın Çin modeli

Uygulamak istedikleri modelin işçi sınıfına vahşi bir sömürü, düşük ücret ve uzun çalışma saatlerinin dayatılmak anlamına geldiği biliniyor.

4

CHP mitingi ve sokak eylemleri

Sokak diye bir derdi olmayan CHP'nin kitlelerin sokaklara çıkmasından sonra miting yapma kararı alması bir tesadüf olmasa gerek.

6

İşçi sınıfı sahte vaatlere kanmamalıdır!

İşçi sınıfına sefalet koşullarını layık görüp kapitalistlere hizmet edenlerin oyununu bozmanın yolu mücadele sahnesine çıkmaktan geçmektedir.

Fransa sömürgelerinde genel grevler

S.16

"Sürüyor kavga ve sürecek..." Erdal Eren ölümsüzdür!

S.22

Gerici-faşist iktidara karşı mücadele ve devrimci sınıf ekseni

Türkiye kapitalizminin üst üste binen çok yönlü krizleri, gerici-faşist rejimin kimyasını her geçen gün bozmaya devam ediyor. Öyle ki, gelinen yerde Erdoğan dahil rejim temsilcilerinin söylemleri kadar davranış çizgileri de absürt ve ön-görülemez bir hal almış durumda.

Bu açık olgu, düzen muhalefetinden ilerici-sol çevrelere değin, rejim karşısında konumlanmış güçlere geniş bir hareket alanı açıyor. Fakat, tescilli düzen partilerine ve ilerici-sol güçlere iktidar karşısında manevra alanı yaratan esas zemin, gerici-faşist rejimin açmazlarını derinleştiren ve temelinde kapitalist sistemin yer aldığı ağır ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel ve toplumsal sorunlardır. Bu nokta, "AKP-MHP iktidar bloğuna karşı mücadele" sorununun sınıfsal temelini oluşturmakta, son günlerde öne çıkan "bloklaşma" tartışmalarının muhtevasını ve ayırım çizgilerini de ortaya koymaktadır. Öyle ya, AKP-MHP iktidar bloğunu köşeye sıkıştıran açmazlar sonuç, kapitalizmi pençesine alan çok yönlü bunalım ise bunun asli sebebidir. Bu denklem doğru kurulduğunda, rejim karşısında öne çıkarılan "bloklaşmaların" ya da "saflaşmanın" toplumsal yaşamda oturduğu sınıfsal eksen de belirgin bir şekilde görülecektir. Burjuva muhalefet partilerinin ve onların gölgesinde politika yapan reformist-parlamentarist solun "AKP-MHP iktidarını gönderme" yaklaşımı üzerinden birleştiği ve itinayla üzerini örtmeye çalıştığı da bu sınıfsal muhtevadır.

Gerici-faşist rejime karşı mücadelenin sorunları ve sorumluluklarına geçmeden önce bir noktanın daha altını çizmekte fayda var. Kapitalist sistemin yapısal sorunlarını ve çok yönlü bunalımını göz ardı ederek, söz konusu gelişmelerin sınıfsal mahiyetini karartarak ya da bu sorunları sosyal demagoji sınırında iktidara yüklenmenin malzemesi yaparak yol yürümek, burjuva partiler

adına anlaşılır bir durumdur. Zira varlık sebepleri, burjuva sınıf egemenliğine dayalı kapitalist sömürü düzenin devamını esas almaktadır. Açık bir sınıfsal tutumla; hayat pahalılığından, açlıktan, yoksulluktan, sömürüden, ağır çalışma koşullarından bunalmış emekçi yığınları edilgenliğe mahkûm etme çabaları da bundan kaynaklanmaktadır. Peki, kendisini sol-sosyalist ya da emekten yana tanımlayan reformist güçlerin düzen muhalefetinin eteklerine tutunması nasıl bir sınıfsal tutuma denk düşmektedir? Hangi sınıfa hizmet etmekte hangi sınıf eksenine oturmaktadır?

AKP-MHP İKTİDARINA KARŞI MÜCADELE VE SINIF EKSENİ

Gelinen süreçte gerici-faşist iktidara ve kurmak istedikleri faşist tek adam rejimine karşı mücadele elbette en başta işçi sınıfı ve emekçilerin önünde duran yakıcı bir görevdir. Zira, sermayenin demir yumruğu olarak hareket eden iktidar, tüm politika ve uygulamaları ile işçi sınıfı ve emekçileri hedef almakta, her adımında temsil ettiği sermaye düzenin çıkarlarını gözetmektedir. Dahası, kurmaya giriştikleri rejim faşist zorbalığı olağanlaştırarak toplumsal mücadeleleri boğmayı, sınıf hareketini ise en geri noktaya itmeyi esas almaktadır. Tabii bunları yaparken, Saray eşrafının kendi önceliklerini ve çıkarlarını da itinayla gözetmektedir.

"Dinci faşist hareketin 15 Temmuz'la birlikte kurmaya yöneldiği ve referandumla da taçlandırmak istediği yeni siyasal düzen, işçi sınıfı ve emekçiler için dizginsiz, engelsiz, kuralsız ve keyfi bir yönetim anlamına gelmektedir. Hedeflenen, toplumu süreklileşen OHAL koşullarında KHK'larla keyfi ve kuralsız biçimde yönetmek olduğuna göre, bunun ağırlığını ve acısını herkesten çok işçiler ve emekçiler çekeceklerdir. Bu, kuralsız ve keyfi bir sömürü cehennemi demektir. Dinci faşist kliğin tüm kesimleriyle işbir-

likçi büyük burjuvaziye en büyük vadede budur. Tayyip Erdoğan 'başkanlık sistemi' biçimi içinde işçi sınıfı ve emekçiler karşısında sermayenin 'demir yumruğu' olmaya soyunmaktadır." (Referandum ve Devrimci Sınıf Çizgisi, Şubat 2017)

Buradan hareketle, gerici-faşist iktidara karşı mücadele işçi ve emekçiler adına bir tercihten öteye zorunluluk haline gelmiş bulunuyor. Güncel her siyasal gelişme ya da toplumsal sorun karşısında işçi ve emekçileri devrimci sınıf eksenini üzerinden bu mücadeleye kazanmak devrimcilerin önünde bir sorumluluk olarak duruyor. Bu ise, en başta halihazırda iktidar gücünü ve devlet aygıtını elinde tutan gerici-faşist iktidar bloğunu kapitalist sistemle ve emperyalizmle bağı içerisinde ele almayı gerektiriyor. Tabii ki, yıllara yayılan bir süreç içerisinde dinsel gericiliğin toplumsal yaşamda yarattığı ağır tahribatı ve mevcut toplumsal temelini görebilmeyi de.

"Dinsel gericiliğin çatı partisi AKP, onun temsil ettiği zihniyet, ideoloji, kültür, bunların maskeleyiği toplumsal güçler, sınıfsal çıkarlar ve sermaye grupları, cemaat ve tarikatlardan vakıflar ve derneklere kadar bin türlü oluşum, örgüt ve kurum, günümüz Türkiye'sinin en katı gerçeklerinden ve mevcut kapitalist düzenin en temel yapıtaşlarından biridir. Dolayısıyla tüm bu yapı ve ilişkileriyle dinsel gericiliğe karşı mücadele, kurulu sermaye düzenine ve emperyalizme karşı mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Şimdiki özel konumu ve yönelimi ona karşı mücadeleye de ayrı bir anlam ve önem kazandırıyor olabilir. Fakat bundan hareketle onu kendi başına bir hedef haline getirmek, böylece dinsel gericiliğe karşı mücadeleyi emperyalizme ve sermaye

düzenine karşı mücadeleden kopartmak, devrimci konum ve kimliği yitirmek demektir." (TKİP VI. Kongre Bildirgesi, Aralık 2018)

Bu noktada, sol hareket adına programı ve hedefleri açık olmayan, işçi sınıfı ekseninden yoksun "bloklaşma" ve "yol arayışı" tartışmalarına geri dönebiliriz. İkin, merkezine işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin mücadelesini büyütmeyi koymayan, seçimler dahil olmak üzere her türden siyasal gelişmeyi bu mücadelenin çıkar ve ihtiyaçlarına göre değerlendirmeyen, hedefe konan AKP-MHP iktidar bloğunun kapitalist sistemle ve emperyalizmle bağlarını görmezden gelerek ya da bu bağı bilinçli olarak kopartarak girilen her "yol", burjuva düzene çıkacaktır. Evet, bu da bir sınıf eksenidir ama işçi sınıfının değil tam karşısında yer alan sınıfın...

İkincisi, sokak hareketine ve toplumsal mücadele dinamiklerine dayanmaksızın, gerici-faşist rejimi seçim minderinde tuş etmeyi esas alan "bloklaşma" arayışı, daha ilk adımında kitleleri burjuva düzene yedeklemek anlamına gelmektedir ki, bu, Türkiye kapitalizminin yapıtaşlarından biri olan dinci-gericiliğe ve onun toplumsal yaşamda yarattığı çok yönlü sorunlara karşı mücadelenin görevlerinden kaçınmanın en kestirme yoludur. Zira, başta işçi sınıfı ve emekçiler olmak üzere, toplum yaşamında büyük bir ağırlığa dönüşmüş olan dinsel gericiliğin ve şovenizmin panzehri sosyal mücadelelerdir.

Üçüncüsü, "AKP-MHP iktidarına karşı açık ya da örtülü her türlü ittifak mubahattır" yaklaşımı ise, iktidarı ve muhalefetiyle düzen siyasetine rengini veren dinsel gericiliğin ve ırkçı şovenizmin kapitalist sistemin temel yapıtaşlarından biri ol-

duğu gerçeğinden kopmanın vardığı noktayı gözler önüne sermektedir. Zira bu tutum, iktidarın ılımlı bir sureti olarak kitlelere sunulan ve kendisi de dinsel gericilik ve ırkçılıkla malul olan düzen muhalefetine bel bağlamak anlamına gelmektedir.

“Düzen sınırlarını aşmayan şu veya bu gelişmenin etkisi altında ya da sonucu olarak Tayyip Erdoğan iktidarı biçimsel varlığını yitirse bile, uzun yıllar içinde yarattığı zemin esası yönünden kalacaktır. Düzenin uzun vadeli çıkarlarını zedeleyen aşırılıklarından bir ölçüde arındırılacak, sivrilikleri belli sınırlarda törpülenecek, keyfiliğin ve kuralsızlığın bugünkü biçimi sınırlandırılacak, özellikle eğitim gibi kapitalist ekonomi ve devlet düzeni için özel bir önem taşıyan alanlardaki çöküntü düzenin asli ihtiyaçlarına göre onarılmaya çalışılacak, ama yaratılan toplumsal-kültürel ve siyasal zemin esası yönünden korunacaktır...”

Emperyalist çevrelerin ve Tayyip Erdoğan’ın işleri götürme tarzından huzursuz sermaye gruplarının yıllardır alternatifini hep de AKP’nin kendi içinde aramaları, Gül-Babacan-Davutoğlu gibi halen dışlanmış eski AKP kurmayları üzerinden hesap yapmaları, başta CHP olmak üzere düzen muhalefetine bile bu doğrultuda yönlendirmeleri, tüm bunlar bunun bugünden göstergeleridir. Uzun yılların ve nihayet güncel ağır kriz koşullarının AKP’de yarattığı ve yaratacağı yıpranma, düzen siyaseti bünyesinde tam da bu türden bir alternatif zemin hazırladığı için, bu gerçekleri özellikle göz önünde bulundurmak gerekir. Düzenin efendileri yıllardır potansiyel alternatifini hiç de düzen muhalefeti içinde değil fakat tam da AKP’nin kendi bünyesinde aramaktadırlar. Türkiye’nin kapitalist düzeni iktisadi-toplumsal ve siyasal bir güç olarak dinsel gericiliği dışlayarak işleri götürme olanağını artık yitirmiştir. Sorun dinsel gericiliği dışlamak değil fakat yalnızca dengelemek, yani belli sınırlar ve ölçüler içinde tutmaktır...” (TKİP VI. Kongre Bildirgesi, Aralık 2018)

Tüm bu olgulardan hareketle, gerek gerici-faşist rejime karşı verilecek güncel mücadelenin sorumlulukları, gerekse seçimler gibi önemli siyasal süreçlere yaklaşım ve oluşturulacak taktik politikalar (ittifak arayışları da dahil), temelinde kapitalist sistemi hedef almalı; kendisi de kapitalist sistemin belalarından biri olan tek adam rejimine, çok yönlü krizlerin dolaysız faturaları olarak ortaya çıkan hayat pahalılığına, sömürüye, baskıya, açlığa, yoksulluğa ve ağır çalışma koşullarına karşı atılacak her adımda işçi sınıfı hareketini devrimci bakış ve program üzerinden geliştirmeye odaklanmalıdır.

Erdoğan’ın Çin modeli

AKP şefi Erdoğan, Merkez Yönetim Kurulu (MYK) toplantısında düşük faiz politikasındaki kararlılığının yanı sıra ekonomide izleyeceği yeni politikayı açıkladı. “Ekonominin 4 sacayağı bulunuyor. Bunlar; enflasyon, ihracat, faiz ve üretim” diyen Erdoğan, enflasyonun ekonomik göstergeler doğrultusunda geliştiğini söyledi. Türkiye’yi üretimle büyütmek, faiz kısılcısından çıkarmak ve faizi tamamen bitirmek için “ekonomide yeni dönem”i başlattıklarını söyledi ve bunun Çin modeli olduğunu vurguladı.

1970’lerin Almanya’sındaki mülteci nüfusun varlığına işaret eden Erdoğan, Almanya’nın genç nüfus ve mültecileri çalıştırarak işgücünü sağladıklarını söyledi. Çin’in ise genç nüfus, sanayi ve üretimle büyüdüğünü belirtti. “Biz de faizle değil, genç nüfusla, üretimle büyüme sağlamalıyız” değerlendirmesinde bulundu. Altı aylık bir süreç öngördüklerini, zor olanı seçtiklerini ama kısa zamanda toparlanacaklarını ve 6 ay sonra da meyvelerini yiyeceklerini belirten Erdoğan, “Üretimle yabancı yatırımcıların dikkatini çekeceğiz, Çin böyle büyümüş. Biz onlardan daha avantajlıyız. Biz pazara daha yakınız” dedi. Türkiye’nin Çin gibi malı ucuz üretip, bunu Avrupa’ya satarak, bu üretimden dolar girdisi sağlayabileceğini anlatan Erdoğan, Çin modeliyle halkın refah seviyesinin yükseleceği, alım gücünün artacağı vb. müjdesini verdi.

Türkiye bir süredir Türk lirasının dolar ve euro karşısında büyük değer kaybettiği, enflasyonun yükseldiği, buna karşılık faizlerin düşürüldüğü bir para politikası yürütüyor. Bu politika sonucu olarak Türk Lirası dolar ve euro karşısında pula dönüşse de Erdoğan, yaptığı açıklamalarda düşük faiz politikasının olumlu sonuçlarının önümüzdeki süreçte alınacağını iddia ediyor. Erdoğan ve onun kurmaylar takımı, bu politikanın “bilinçli” olarak yürütüldüğüne ilişkin açıklamalar yapıyor ve “Çin modelini” esas aldıklarını belirtiyorlar. Sözü edip uygulamak istediklerini söyledikleri Çin modelinin ise Çin’de işçi sınıfına vahşi bir sömürü, düşük ücret ve uzun çalışma saatlerinin dayatılmak anlamına geldiği biliniyor.

Çin işçi sınıfı, on yıllardan beridir sözü edilen modelin ağır bedellerini ödemektedir. Sömürü derinlemesine artmakta, ülke kapitalist tarihin en acımasız sömürü ve çalışma koşullarına sahne olmaktadır. Çalışma ve yaşam koşullarındaki kötüleşmede, dayanılmaz olan uzun çalışma saatleri de önemli rol oynamaktadır. İnsanlık dışı çalışma süresi ve koşulları sıkça raporlara konu edilmektedir. Çin’de günlük çalışma saatlerinin birçok işletmede 10 ila 16 saat arasında olduğu ve bu süreler üzerinden haftada altı gün çalışıldığı iddia edilmektedir. Dahası, günlük çalışma süresinin 18 saate kadar yükseldiği ve üretim faaliyetinin haftanın yedi günü devam ettiği işletmelerin varlığı da sıklıkla gündeme taşınmaktadır. Bu çalışma koşullarının büyük bir baskı altında sağlandığı ise bilinmektedir.

İşte savunulan ve uygulanacağı iddia edilen Çin modelinin işçi ve emekçiler açısından anlamının özü özeti budur. Erdoğan’ın sözünü ettiği modelde, düşük işgücü üzerinden rekabet gücünün artırılarak büyümenin sağlanması hedeflenmektedir. Kapitalistler yer kürenin her yerinde ücretleri düşürme yoluna giderek emekçilerin yoksullaşmasını derinleştirmektedirler. Ekonomistlere göre bu model, yani Çin modeli, refah sunmak bir yana tersine ülke nüfusunun yoksulluğu üzerinden besleniyor. Kapitalistler işçi sınıfının yarattığı artı-değer üzerinde kâr elde ettiklerine göre ücret ne kadar aşağı çekilirse artı-değer sömürüsü, kâr da o kadar katlanır.

Öte taraftan Çin modelinin Türkiye işçi sınıfı için terör rejiminin katlanacağı anlamına geldiği de ayrı bir gerçektir. Zira söz konusu model terör politikalarıyla uygulanabilir. Demokratik hak kırıntılarının da tırpanlanmaya çalışıldığı, sınıfın örgütlülüğünün dağıtıldığı ve hak aramanın terörle yanıtlandığı ortam yaratılarak, düşük ücretlere ve yoksullaşmaya karşı direnme dinamikleri ezilir. Dolayısıyla nüfusun ezici ağırlığını yoksullaştıracak bir model demokrasi palavralarıyla uygulamak mümkün değil.

1970’lerin Almanya’sında mülteci nüfusun varlığına, yani onların ucuz işgücü olarak çalıştırıldığına işaret eden Erdoğan, Türkiye’de de şu andaki Suriyeli, Afgan ve öteki uluslardan mülte-

cileri ucuz işgücü olarak kullanmakta, daha beterini de planlamaktadır. Zaten çoğu alanda kayıtsız ve ucuza çalıştırılan, hemen tüm haklardan mahrum bırakılan mülteciler en berbat koşullar içinde çalışmakta ve yaşamaktadırlar. Çin modeliyle AKP’nin uygulayacağını söylediği yeni ekonomik politikayla faizler düşürülürken kur yükseltilecek ve Türkiye ucuz işgücü pazarı haline getirilecektir. Bu durumda krizin yükü daha ağır bir şekilde işçi sınıfı ve emekçilere yüklenecektir.

“İhracata dayalı büyüme”yle işçi sınıfının sırtına daha büyük yükler bindirilecek. Halihazırda zaten krizin bütün bir yükünü taşıyan işçi ve emekçiler daha fazlasını taşıyamaz durumdadır. Yoksulluktan öte, açlık koşullarında çalışmak zorunda olan işçilerden vatan millet adına daha fazla yük omuzlamalarını istemek, rejimin ne duruma düştüğünü de göstermektedir. İçine düşülen çıkmazda “ekonominin kitabını yazan” Erdoğan’a göre faizler düşürülür döviz yükselirse, değersizleşen TL ile ihracat artacak, ucuz faizle kredi kullanacak olan ihracatçı ihraç ürünleri üretimini artıracak, üretim artışı fiyatları ve enflasyonu düşürecek ve Türkiye “kanatlanacak”.

Anlatılan hikayenin aksine, Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri olağanüstü bir yoksullaşma yaşıyorlar. Doların yükselişi her şeyin fiyatında patlama yaratıyor. En temel ürünlerin fiyatları neredeyse gündelik olarak artıyor ve bu, yoksulluk ve açlıkla karşı karşıya olan emekçilerin hayatını cehenneme çeviriyor. Türkiye’de on milyondan fazla işçi asgari ücretle çalışıyor. Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) verilerine göre 2020 yılında kayıtlı çalışan işçilerin yüzde 42’si asgari ücret aldı. 2000’li yılların başında yüzde 50 civarında olan asgari ücretle çalışanların oranı son 20 yıl da çoğunlukla yüzde 40 dolaylarında seyretti. 2017’de yüzde 35’e kadar inen bu oran Covid-19 salgınının başladığı 2020’de tekrar yüzde 40’ları aşarak geline yerde yüzde 50’yi aştı.

Milyonlarca işçi 2 bin 825 lira olan asgari ücrete mahkum edilmişken, Türkiye’de Kasım 2021 açlık ve yoksulluk sınırı araştırmasına göre, dört kişilik ailenin açlık sınırı 3.192 TL, yoksulluk sınırı ise 10.396 TL olduğuna göre, milyonlarca insan açlık sınırı altında yaşamaktadır. Son zamanlarda gıda, giyim, kira, elektrik, su, yakıt, ulaşım, eğitim ve sağlık alanındaki süreklileşen fiyat artışları düşünüldüğünde işçi sınıfı ve emekçilerin yaşamı katlanılmaz hale gelmiş bulunuyor. Daha beter bir saldırıyla üzerine gidilmesi durumunda işçi sınıfının göstereceği tepkinin ne olacağını ise zaman gösterecek.

CHP mitingi ve sokak eylemleri

E. Bahri

CHP'nin 4 Aralık Cumartesi günü Mersin'de gerçekleştirdiği miting farklı tartışmalara konu olduğu gibi, belli beklentiler de yarattı. AKP-MHP rejiminin kabusundan kurtulmak isteyenler, mitingde bir umut aradı. Muhalefet partilerinin pasifliğinden yakınanlar "nihayet bir şeyler değişiyor" iyimserliğine kapıldı. Saray rejimi ve aveneleri ise, rahatsız olduklarını farklı biçimlerde dile getirdiler. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na saldıran AKP şefi, mitingde katılım oranını 6-7 kat düşük göstermeye çalışarak rahatsızlığını dile getirdi. Sarayın memuru Mersin Valisi ise mitingde 21 bin 500 kişinin katıldığını açıkladı ve katılımcıları tek tek saydımış gibi küsuratlı sayı vererek güya inandırıcı olmaya çalıştı. Ancak Vali'nin saray dalkavukluğu alay konusu oldu. Zira farkı kaynaklar mitingde 100 ila 150 bin arasında katılım olduğunu açıkladılar.

Miting, "Milletin Sesi Kılıçdaroğlu" şiarıyla düzenlendi. Döviz, flama, pankart gibi görsel araçların taşınmasına izin verilmedi. Sadece CHP'nin altı oklu bayrağı ile Türk bayrağı taşındı. Mitingde "Erdoğan istifa! Hükümet istifa!" sloganı sık sık atıldı. Kılıçdaroğlu'nun buna tepkisi, "İstifa etmesin, biz onu göndereceğiz" şeklinde oldu.

Alanda bulunan gazeteciler katılımın CHP'lilerle sınırlı olmadığını, HDP, İyi Parti ve diğer parti mensuplarının da mitingde desteklediğini belirttiler. AKP-MHP rejiminin politikalarının bedelini ödeyenler, miting vesilesiyle sokaklara çıktılar. Birikmiş sorunların ve öfkenin hem mitingde katılıma hem kitlenin ruh haline yansıdığı, alanı gözleyen farklı kişiler tarafından dile getirildi. Henüz düzen karşıtı mücadele kanallarına akamayan öfke, düzenin ana muhalefet partisinin mitingini kendini ifade etmenin imkanı olarak değerlendirilmiş görünüyor.

Katılımdaki kitlesellik, renklilik, öfke, dile getirilen sorunlar toplumun geniş kesimlerinde mafyatik saray rejimi kabusundan kurtulma isteğinin dışavurumu oldu. Mitingin, toplumda biriken öfkenin kendini ifade edecek bir kanal arayışında olduğu gerçeğini belirginleştirdiğini söylemek mümkün.

Saray çevresindeki asalak azınlık ve sermayenin kodaman takımının sefil çıkarlarına göre ülkeyi yöneten AKP-MHP

rejimi yarattığı krizlerin faturasını pervasızca emekçilerin sırtına yıkıyor. Bu ise saray rejimi karşıtlığının hiç olmadığı kadar yaygınlaşmasını sağlıyor. Durum böyleyken AKP şefi ile avenelerinin mitingden yansıyan tablodan rahatsız olmaları şaşırtıcı değil. Diğer şeylerin yanı sıra bu tablo din istismarıyla, ırkçı şoven propagandayla halka karşı işledikleri suçları örtme zamanının geçtiğini somut olarak gözler önüne serdi.

Kılıçdaroğlu'nun verdiği mesajlar, kullandığı üslup, vaatler çitasını yükseltmesi gibi olgular, bekleneceği üzere her şeyin seçimlere endekslendiğini gösteriyor. Konuşmalarında 'İktidara geliyoruz' mesajları veren Kılıçdaroğlu, kitlelerde biriken öfkeyi sandığa yöneltmeye çalışıyor. Sorunların ağırlaştığı koşullarda vaatler çitasının yükseltilmesi, kitlelerde biriken öfkenin farklı kanallara akmasını önleme kaygısıyla da bağlantılıdır. Çürümüş mafyatik bir rejim ve saraylarda sefahat sürenler bir yanda, %22'leri aşan işsizlik, %70'lere varan enflasyon, artan yoksulluk ve sefalet diğer yanda... Biriken sorunlar, bu mafyatik düzenden medet ummanın boş olduğunu kitlelere gösteriyor. Oysa kitlelerin düzenden umut kesmesi, hele de yeni arayışlara girmesi, sadece saray rejiminin değil, düzen muhalefetinin de görmekten korktuğu bir tablodur.

Sömürünün, eşitsizliğin, gelir dağılımı uçurumun günden güne derinleştiği yerde 'olağan' olan sınıf çatışmalarının şiddetlenmesidir. İşçi sınıfıyla emekçilerin meşru-fiili mücadeleyi yükseltmesi ve

haklarını alabilmek için sermaye iktidarı üzerinde etkili bir basınç uygulamasıdır. Birçok kentte kitlelerin 'geçinemiyoruz' sloganıyla sokaklara çıkmaları bu yönde atılmış ilk adım gibiydi.

Kitlelerin sokaklara çıkması ilk anda CHP yönetiminde de kaygı yarattı. Kılıçdaroğlu, kitleleri sokaklardan uzak durmaya çağırdı. AKP-MHP rejiminin provokasyon yapma ihtimalini gerekçe göstererek, "evinizde oturun, işi bize bırakın" mealinde mesajlar verdi. Mafyatik saray rejimi elbette provokasyon yapabilir. Ankara gar katliamı bu rejimin ne kadar vahşi olduğunu dünyaya göstermişti. Ancak sorunların 'arşa çıktığı' bir dönemde kitlelere 'evde oturun' demek, 'iyi niyet' meselesi değil, kitle hareketinin gelişmesinden ve kokuşmuş sistemi sıkıştırmasından duyulan korkunun dışavurumuydu.

'Sokak' diye bir derdi olmayan CHP'nin kitlelerin sokaklara çıkmasından sonra miting yapma kararı alması bir tesadüf olmasa gerek. Sokak eylemleri Kılıçdaroğlu ile CHP yönetimini basınç altında bıraktı. Yaptıkları muhalefetin pasifliğini belirginleştirdi. Yanı sıra hem rejime karşı biriken tepkiyi kontrol altında tutma telaşı hem bu öfkeyi seçim sandıklarına havale etme hesapları da var. AKP sonrası dönemde sistemi restore etme iddiası taşıyan Millet İttifakı'nın lokomotifini kabul edilen CHP ve onun lideri vaatler çitasını yükselterek kitleleri sistem karşıtı mücadele arayışından uzak tutuma misyonuyla da hareket ediyor.

Kitlelerin öfkesi meşru zeminde so-

klara taşıdığına, katılım genellikle sınırlı kaldı. Dinci-faşist rejimin baskı ve zorbalığının yarattığı korku dikkate alındığında bu durum şaşırtıcı değil. Zira rejimin ördüğü korku duvarları henüz yerinde duruyor. Tam bu atmosferde, kitlelerin öfkesinin biriktiği, ancak henüz düzen karşıtı mücadeleye akacak düzeye ulaşamadığı koşullarda CHP'nin mitingler düzenleme kararı alması, kitlelere doğrudan rejimin şiddetine hedef olmadan sokaklara çıkma alanı açmış görünüyor. CHP'nin mitingler yapma kararı alması ile kitle eylemlerinin sönümlenmeye başlaması arasında somut bir ilişki olup olmadığını saptamak kolay değil. Yine de iki olay arasında bir bağ olduğunu söylemek abartı olmayacaktır.

CHP'nin hem kitleleri sokak eylemlerinden uzak tutmaya çalışması hem de mitingler yapma kararı alması, birbirini tamamlayan iki tutumdur. Bu da onun düzenin ana muhalefet partisi olmasıyla bağlantılıdır. Yani çelişik gibi görünen ancak birbirini tamamlayan bu iki tutum, CHP'nin düzen siyasetinde üstlendiği misyonun gereğidir. O, bir düzen partisi olarak rolünü oynamaya çalışıyor. Ancak bu denklemde emekçiler için durum farklıdır. Zira onların gerçek rollerini oynayabilmeleri için düzen güçlerinden bağımsız olmaları gerekiyor.

Kitle mücadelesi sistem karşıtı bir nitelik kazanmadığı sürece düzen sınırları içinde kalmaya ve şu ya da bu burjuva partiden medet ummaya eğilimlidir. Mafyatik AKP-MHP rejimine karşı biriken öfkenin meşru sokak eylemlerinden çok CHP mitinginde dışa vurması da bu eğilime işaret ediyor. Bazı sol çevrelerin düzenin restorasyonundan medet umma hayaline kapıldığı dikkate alındığında, kitlelerin düzen güçlerinden sorunlarına çözüm bekleme eğiliminde olmaları şaşırtıcı sayılmaz.

Sistemin çoklu krizlerinin ancak bir kısmı saray rejiminin pervasızlığından kaynaklanıyor. Sorunların esas kaynağı ve bu rejim belasını da emekçilerin başına saran kapitalist sistemdir. Sürecin nasıl ilerleyeceği henüz belli değil. Ancak vadedildiği gibi düzen restore edilse bile emekçilerin temel sorunları yerli yerinde kalacaktır. Salt düzenin restorasyonu emekçiler lehine ciddi kazanımların olması mümkün değil; ne ekonomik ne demokratik ne sosyal ne de siyasal alanda ciddi bir kazanım beklenebilir. AKP-MHP rejiminin tarihin çöplüğüne atılması için olduğu kadar, temel taleplerin kazanılması için de kitlelerin meşru-fiili mücadelesi şarttır. İnsanın insan tarafından sömürüsüne dayalı bu kokuşmuş kapitalist sistemde emekçi sınıfların fiili-meşru mücadele dışında bir çıkış yolu bulunmuyor.

Türk Lirası'ndaki irtifa kaybı Avrupa'yı etkiler mi korkusu

"TL'deki irtifa kaybı, 2008'de Lehman Brothers yatırım bankasının iflası ile tetiklenen küresel kriz gibi bir etki yaratır mı" korkusu en azından Avrupa'yı tedirgin etmeye devam ediyor.

Teknolojinin gelişimi, sermayenin küreselleşmesi, tek tek ekonomilerin global sermaye zincirinin halkalarına eklenmesi, dünyayı deyim yerindeyse bir kasabaya çevirdi. İspanya'da üretim yapan SEAT otomobil şirketini ele alalım. Bu otomobillerin motor parçaları Almanya'dan olsa bile, ara ürünlerin her biri başka başka yerlerde üretiliyor. Hava filtresi Hırvatistan'dan, yağ filtresi Bulgaristan'dan, fren düzenekleri Güney Kore'den, lastikleri, elektronik aksanları derken, onlarca ülkeyi kapsayan bir üretim zincirine tanık oluyoruz. Bu üretim ayaklarındaki herhangi bir aksaklık bütünü etkiliyor. Paranın dolaşımı da öyle...

Finans kapitali sadece para ve bankalar olarak ele almak büyük bir yanılgı olur. Kapitalist sistemde para, madenlerdir, su kaynaklarıdır, soluduğumuz havadır, gıdadır, giyim kuşamdır, otomobil şirketleridir, silah sanayisidir, enerji sektörüdür, oturduğumuz konutlardır ve nerdeyse her şeydir. Bu nedenledir ki gezegenimizin bir ucunda patlak veren bir kriz, domino etkisi yaratarak öbür ucunda hissedilir oldu.

2008'de ABD'de Lehman Brothers'in iflasındaki domino etkisi böyle açıklanabilir. Lehman Brothers'in iflası sadece piyasaları sallamakla kalmamıştı. "Siyasi otorite"lerde de şok etkisi yaratmıştı.

TL'deki irtifa kaybı, Türkiye'yi sarmalına alan ekonomik kriz en azından Avrupa'da "2008'de yaşanan 'felaket' kendini tekrar edebilir mi" korkusu yaratmış bulunuyor.

LEHMAN BROTHERS VE 2008 KRİZİ

1850'de kurulan Lehman Brothers'in 2008'deki iflasından önce, 623 milyar dolarlık hisse senedine karşılık 619 milyar dolar borcu vardı. Lehman Brothers, 150 yılı aşkın süre içinde nice iflaslara tanıklık etti. 1930'ların Büyük Buhranını yaşadı. Birinci ve ikinci dünya savaşlarını, 60'ların, 70'lerin, 90'ların krizlerini "başarı" ile atlatan Lehman Brothers dünya genelinde 28 bin 500 çalışanıyla Amerika Birleşik Devletleri'nin en büyük dördüncü yatırım bankası idi. İflas edemeyecek kadar büyük, "too big to fail" olduğuna övgü dizilirdi. Ancak 2007 yılında Amerika'daki konut piyasasının çöküşü ve "Mortgage kredilerinin" (konut kredileri) geri ödenememesiyle başlayan kriz Lehman Brothers'in da sonunu hazırladı. 2008'de literatüre "Kara Pazartesi" olarak geçen 15 Eylül Pazartesi günü Lehman Brothers iflasını açıkladı. Sonrasında yaşanan, kucaklarında karton kutular içindeki özel eşyaları ile gökdelenleri terk eden CEO'lar, bankacılar ve ortalıkta şakınca dolaşan borsa simsarlarının görüntüleri olarak hafızalarda kaldı.

Dönemin ABD Merkez Bankası Başkanı Alan Greenspan, Lehman Brothers'in iflasını "bugüne kadarki en büyük iflas ve 1929'daki Büyük Buhrandan sonraki en büyük ekonomik kriz, yüzyılın krizi"

olarak nitelendirmişti. "Yüzyılın krizi" olarak nitelenen krizin artçı sarsıntıları bitmeden küresel kapitalist sistemde kırılmayla yüz yüze olan fay hatları kendini yeniden his ettiriyor.

TÜRKİYE'DEKİ KIRILMA AVRUPA'YA UZANAN FAY HATTINI TETİKLER Mİ?

TL'deki rekor düşüş Avrupa'yı da endişelendiriyor. Ekonomi çevreleri Türkiye'nin dış borçlarını ödeyememesi durumunda Avrupa'da da piyasaların olumsuz etkileyebileceğini varsayıyorlar.

Merkez Bankası'nın faiz indirimiyle tetiklenen dolar ve euronun yükselişi Avrupa'da "haklı" kaygılara neden oluyor. Hatta Türkiye'deki krizin Lehman Brothers etkisine yol açabileceği bile tartışılıyor.

Uluslararası Finans Enstitüsü'nün (Institute of International Finance-IIF) 2021 Eylül verilerine göre, Türkiye'nin döviz borcu 2021 yılının ilk yarısı itibarıyla 576 milyar dolara yükselmiş bulunuyor. Bu miktar, Türkiye'nin gayri safi yurt içi hasılasının yüzde 80'ine denk geliyor. IIF, Türkiye'nin bu döviz borcunun önemli bir bölümünü (yaklaşık 170 milyar dolar) 12 ay içinde ödemesi gerektiğine işaret ediyor.

Kurun artmasıyla birlikte irtifa kaybı yaşayan TL, borçluların borçlarının üç dört kat armasına neden oldu. Borçluların ödenememesi durumu şirketlerin iflasına yol açar. Bu durumun sadece Türkiye ile sınırlı kalmayarak, dünya piyasalarına

da olumsuz etkileyebileceği öngörülüyor. "Bu olgu Türkiye'ye ve Türk şirketlerine kredi veren uluslararası finans kuruluşlarını zor durumda bırakır" varsayımı küresel piyasalarda domino etkisi yaratabilir.

Yine IIF verilerine göre Türkiye'ye 2018 yılında 224 milyar dolar kredi verildi. 1930 yılında İsviçre'nin Basel kentinde kurulan, aralarında Türkiye'nin de olduğu 63 üyesi olan Uluslararası Ödemeler Bankası (Bank for International Settlements-BIS) verilerine göre, Avrupa'dan Türkiye'ye en çok kredi veren finans kuruluşları arasında 80 milyar dolarla İspanyol finans kuruluşları başı çekiyor. Fransa 35 milyar dolarla ikinci sırada. Almanya da 13 milyar dolarla Fransa'yı takip ediyor. Türkiye'yi ve Türk şirketlerini önemli ölçüde Avrupalı finans kuruluşları finanse ediyor.

Bu nedenle Türkiye'deki kırılmanın Avrupa'ya uzanan fay hattını tetikleyerek domino etkisi yaratabileceğinden endişe ediliyor.

AVRUPA'NIN ENDİŞESİ VE DÜNYA PİYASALARI

Lehman Brothers'in iflasına ve 2008 krizine neden olan borcu 613 milyar dolardı. Türkiye'nin dış borcu ise 600 milyar dolar sınırına (576) dayanmış bulunuyor.

Uluslararası sermayenin bir parçası olan Türkiye ekonomisi adeta bıçak sırtında gibi. Küresel çapta borçlanmanın hiç olmadığı kadar yüksek olduğu bir dönem yaşıyoruz. Yüksek borçlanma kırılma risklerini de artırıyor. Türkiye'deki olası bir kırılmanın sarsıntı yaratacağına neredeyse kesin gözü ile bakılıyor. Olası kırılma ve sarsıntının, sınırları aşarak hangi coğrafyaları etkileyeceğini bekleyip göreceğiz.

Ancak şimdiden kesin olan şu ki, kriz hangi coğrafyaları etkilerse etkilesin, faturası işçi emekçilere çıkartılacaktır.

Döviz kurundaki çalkantı Türkiye'de asgari ücretlinin alım gücünü en düşük seviyesine indirdi. SGK'nın 2020 verilerine göre 6 milyon 390 bin emekçi asgari ücretle çalıştı. Bu sayı ücretli emekçilerin yüzde 42'sine denk geliyordu. Halihazırda asgari ücretin altında ve asgari ücrette yakın bir ücretle çalışanların oranının yüzde 50'yi aştığı tahmin ediliyor. Asgari ücret halihazırda 180 euroyla Arnavutluk'u da geride bıraktı. Her türlü baskı ve zorbalıkla korkutulan işçi ve emekçiler açlık, sefalet, yokluk ve yoksullukla terbiye edilmek isteniyor.

Nereden bakılırsa bakılsın bıçak artık kemiği kesiyor. Bu koşullarda işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin "Krizin faturasını kapitalistler ödesin" şiarıyla örgütlenmesi ve korku duvarlarını yıkıp mücadeleyi yükseltmesi acil bir sorumluluk haline gelmiş bulunuyor.

İşçi sınıfı sahte vaatlere kanmamalı, mücadelenin öznesi olmalıdır!

Son yıllarda genel ücret haline dönüşen asgari ücret konusu, herkesin heyecan ve merakla izlediği gündemlerin başında yer almaktadır. Sorunun muhaptaları tarafından geçmişte olmadığı kadar erken tarihlerde görüş beyan edildi. Asgari ücrete yapılacak zammın, aralık ayı sonu beklenmeden yakın zamanda belirlenmesi bekleniyor. Türkiye’de ücretli çalışanların yaklaşık yüzde 50’si asgari ücretli olduğu, ayrıca geri kalanlar da asgari ücretin biraz üzerinde ücret aldığı ölçüde, asgari ücret tespit süreci tüm işçi ve emekçiler için kritik hale gelmektedir.

Türk Lirası’nın döviz karşısında tarihte hiç görülmediği kadar değer kaybetmesi, başta gıda olmak üzere temel tüketim maddelerine gelen zam yağmuru halihazırda düşük olan asgari ücreti iyice pula çevirdi. Dört kişilik bir aile baz alındığında bir asgari ücretlinin gıda, barınma, eğitim, sağlık gibi giderleri karşılaması tümüyle hayal oldu. Bu bir yana, emekçiler dur durak bilmeyen zamlara artık yetişemez duruma gelmiştir. Geliyen yerde açlık sınırının altında ücrete mahkum edilen işçi ve emekçiler, hemen hemen her şeyden kıyarak ayakta kalma mücadelesi veriyorlar. Gitgide ağırlaşan yaşam şartları nedeniyle işçi ve emekçiler adeta burnundan solumakta, biriken sorunlar yumağından bir çıkış yolu aramaktadır.

Kapitalistlerin demir yumruğu AKP-MHP rejimi ise bir yandan icraatlarıyla toplumun genelini yoksullaştırıp emekçileri yıkıma sürüklerken, sermayedarları ihya eden politikalarına tam gaz devam etmekten geri durmamaktadır. Geric- faşist rejim kırılan ihracat rekorları, kapitalist ekonominin büyümesi gibi şeylerle övünürken, emekçiler nezdinde derinleşen sefalet koşullarının üstü, sarayın aparatı durumuna gelen kurumlar eliyle örtülmeye çalışılmaktadır. İktidar cephesi ve tüm yandaş takımı sanki böylesi sorunlar yokmuş gibi davranışlar sergilemektedir. En ucuz işçi cenneti olarak bilinen Çin’in ekonomik modelini örnek aldıklarını açıkça ifade eden rejimin sözcüleri, yatırım çekmek için gittikleri her yerde, Türkiye’deki ucuz işgücünden dem vurup, kapitalistlere çağrıda bulunmayı da ihmal etmemektedirler.

Tablo bu kadar açık ve netken, AKP

şefi ve kurmayları tarafından asgari ücret konusunda “Halkımızı enflasyona ezdirmeyeceğiz”, “Hakkaniyet enflasyonun üstünde zam yapılması”, “Şu ana kadar olmuşun çok çok fevkinde bir artış yapacağız” vb. gibi sözlerin kuru gürültüden ve göz boyamadan başka bir anlamı yoktur. Onların istedikleri tek şey, işçi ve emekçilere sahte vaatler sunarak beklenti içine sokup, biriken öfkenin açığa çıkmasını önlemek ve süreci kapitalistler lehine kazasız belasız sonuçlandırmaktır. Tespit komisyonunun önceden haftada bir yapılan toplantıları, şimdilerde peş peşe yapılmakta, böylece işin oldubittiye getirilmesi planlanmaktadır.

Bu arada asgari ücret zammının belirlenmesine kısa süre kala, AKP şefi Erdoğan da sözlerinden çark etmeye başladı. Katar’a gidişinde, “Sadece işçi kesiminin buradaki memnuniyeti değil, işverenin de bu alınan karara memnun olması lazım. Hem işçinin emeğine, işverenin de bu noktadaki yatırım gücüne ihtiyacımız var.” diyerek, gerçek niyetini ortaya koydu. 2023 Haziran seçimlerini kast ederek, önümüzdeki yılda belirlenecek olan asgari ücretin önem arz ettiğinin altını çizen Erdoğan, işçilerin beklentisi olan “iyi bir zam”ı gelecek yıla attı.

Asgari ücret konusunda sendikalar ve bazı muhalefet partileri de tutum belirtiyorlar. Farklı zam oranları ya da asgari ücretin toplam miktarı üzerine açıklamalar yapıyorlar. Yapılan açıklamaları dikkate

almayan AKP iktidarı, kapitalistlerin istediği miktarda zam yapmaya hazırlanıyor. Öyle ki sefalet girdabında pimi çekilmiş bomba gibi patlamaya hazır emekçileri bir an olsun yatıştırmak için savrulan enflasyona ezdirmeme yalanına, gelinen yerde küçük çocuklar bile inanmaktadır. TÜİK’in açıkladığı yüzde 21 enflasyon yalanı işçi ve emekçilerin sofrasına çarpıp parçalanmaktadır. Gerçek enflasyonun yüzde 50-60'lara dayandığı yerde, yüzde 21'in baz alınması işçilere kırıntı zam yapılacağına işaretidir. Sarayın borazanlığını yapan medya tetikçilerinin kopardıkları yaygaraya bakılsa bile asgari ücretin en çok 4 bin olabileceği görülmektedir. Fakat geçtiğimiz günlerde Tespit Komisyonu bileşenlerinin açıklamaları bunun bile çok altında kalan bir rakamın açıklanacağını gösteriyor. Servis edilen rakamlar, açlık sınırının 3 bin 500 civarında olduğu yerde adeta işçilerle alay etmek anlamına gelmektedir.

Anlaşılan o ki asgari ücret tespit süreci bu yıl da kapitalistlerin isteği doğrultusunda kapanacak. Masada yer alan AKP iktidarı, patron örgütü TİSK ve Türk-İş ağalarından oluşan şer üçlünün marifetiyle işçiler bir kez daha sefalet ücretine mahkum edilecek. Güya işçiler adına masada yer alan Türk-İş ağaları “Elimizden gelen bir şey yok” nakaratını tekrarlayacaklar. Sarayın dalkavuşu Türk-İş ağası Ergün Atalay mikrofon kazasına uğramamaya özen göstererek pişkince

kıvırmaya devam edecek.

İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ İRADESİ OYNAN OYUNU BOZAR!

Başta geric- faşist iktidar olmak üzere bilcümle sermaye cephesinin 3.500-4.000 TL aralığında bir asgari ücret miktarı telaffuz edip, bayram havası estirebilmesi işçi sınıfının bilinç, örgütlülük ve mücadele alanlarındaki zayıflığından kaynaklanmaktadır. İşçilerin büyük kesimi her dokunanın bin ah işiteceği kadar tepki biriktirmişlerken bile asgari ücret gibi bir konuda dahi hala da edilgen kalabilmektedirler. Durum böyleyken formalite olarak bir araya gelen Asgari Ücret Tespit Komisyonunda işçiler lehine bir sonucun çıkması beklenemez. İşçilerin iradesinin olmadığı Tespit Komisyonu masasında toplanan şer üçlünün varlık sebebi kapitalist düzenin bekasıdır. İşçi sınıfına sefalet koşullarını layık gören ve kapitalistlerin büyümesine hizmet edenlerin sahneledikleri sahte oyunu bozmanın yolu işçi sınıfının mücadele sahnesine çıkmasından geçmektedir.

Dolayısıyla, azami sömürü koşullarında sefalet ücretine mahkum edilen işçi sınıfı saflarında biriken öfkenin eylemli tepkiye dönüştürülmesini, bu çerçevede “İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret” mücadelesinin üretim alanlarında ete kemiğe bürünmesini sağlamak günün en acil görevidir.

“Şer üçlüsü” TİSK, Türk-İş, Çalışma Bakanlığı arasında...

Asgari ücret parodisi

Sefalet ücreti düzeyinde olan asgari ücreti belirleyecek Asgari Ücret Tespit Komisyonu 9 Aralık'ta üçüncü toplantısını gerçekleştirdi.

SERMAYE AJANI TÜRK-İŞ BAŞKANI “EVET” DEMEYECEKMiŞ!

Türk-İş Genel Merkezi'nde 7 Aralık günü yapılan 2. toplantıda ekonomik büyüme, kriz ve zamlar konuşuldu, TÜİK'in sunduğu pembe tablolar ele alındı. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) heyeti sahte vaatlerde bulunurken, işçileri sözde temsil eden Türk-İş heyeti de görüntüde “enflasyondan yakındı”. Komisyonunda konuşan Türk-İş başkanı Ergün Atalay “TÜİK temsilcisi kusura bakmasın enflasyon yüzde 21 deniyor ama gelen zamlar ortada. Kamuoyunda dile getirilen rakamların altına evet dememiz mümkün değil” iddiasında bulundu.

Türk-İş Genel Başkanı Atalay'ın “evet demeyeceği” ya da makul olmayan rakama “katılmayacakları” iddiası sahtekarlığının yeni bir dışa vurumu oldu. Zira Türk-İş Genel Başkanı, komisyonun 45 yıldır belirlediği sefalet zamlarına da yalnızca 5 kere onay verdiklerini iddia etmiş, ama onay vermediklerinde sefaletle niye engel olmadıklarına dair hiçbir açıklama getirmemişti. Türk-İş ağasının sözleri, bu yıl da lafta “onay vermeme” adı altında sefalet zammına pratikte göz yumacaklarını bir kez daha ortaya koydu.

TİSK'İN “KIRMIZI ÇİZGİSİ” TÜİK'İN SEFALET VERİLERİ!

TİSK Başkanı Özgür Burak Akkol, 3. toplantıdan önce yaptığı konuşmada sü-

reci “hızlı bitirmek istiyoruz” dedi. Türk-İş, Bakanlık ve TİSK arasında kuvvetli bir iş birliği ve uyum olduğunu söyleyen Akkol, “Bazen mutabik kalamadığımız konular var ama üçlü sac ayağının tarafları olarak ülkemizin geleceği için doğru kararları vermeye çalışıyoruz” iddiasında bulundu.

TİSK'te düzenlenen toplantı sonrasında yapılan açıklamada, TİSK Başkanı Akkol tarafından “herhangi bir rakam önerisi olmadığı” iddia edildi. Bununla birlikte Çalışma Bakanlığı Müsteşarı Nurcan Önder, TİSK'in asgari ücretin 3100 TL olmasını istediğini, işçileri sözde temsil eden Türk-İş'in ise “en az” 3900 TL talebinde bulunduğunu ifade etti. İlerleyen günlerde açıklamalar yapan TİSK Genel Sekreteri Akansel Koç “Gerçekleşecek enflasyon yıl sonu itibarıyla 3 bin 500 gibi bir rakama tekabül ediyor. Bizim çizgimiz bu. Bunun altına da bir şey konuşmuyoruz. İlk günden itibaren bunu söylüyoruz” sözleriyle öne sürülen vaatlerin boş ol-

duğunu açıkça belirtmiş oldu.

“ÇALIŞANIMIZ ENFLASYONA KARŞI KORUNACAK” İDDİASI

Türk-İş Sendikası adına Nazmi İrgat ise 3. toplantı sonrasında yaptığı açıklamada TÜİK'in verilerinin geçerli olmadığını ifade etti ve “çalışanların gülümseyeceği bir ücret belirleyemedik” iddiasında bulundu.

Toplantı sonrası yaptığı açıklamada “Çalışanımız enflasyona karşı korunacak” iddialarını tekrarlayan TİSK Genel Sekreteri Akansel Koç net bir rakam telaffuz etmekten çekindi. Akansel Koç asgari ücret için TÜİK'in baz aldığı rakamların geçerli olduğu vurgusu yaptı.

“BUGÜN İÇİN NET BİR TARİH HENÜZ BELİRLEYEMEDİK”

Çalışma Bakanlığı Müsteşarı Nurcan Önder, üçüncü toplantı sonrası yaptığı açıklamada şunları ifade etti:

“Yaptığımız hesapta Hacettepe ta-

rafından verilen parametrelere göre rakamları karşılaştırdık. Bu rakamlara göre, 2 bin 979 lira ile 3 bin 567 lira arasında eski formüle göre değişiyor. TİSK bu rakamı 3 bin 100 lira olarak daha uygun buluyor. 3 bin 567 liraya Türk-İş diyor ki ben daha farklı besin kaynaklarını tercih ederim diyerek bu rakam da 3 bin 900'ün altına düşmez diyor. Bugün için net bir tarih henüz belirleyemedik.”

Asgari ücreti “şer üçlüsü”ne bırakmamak!..

Öne sürülen vaatlerden sonra TİSK, Bakanlık ve Türk-İş'in oluşturduğu “şer üçlüsü” tarafından yapılan açıklamalar, Asgari Ücret Tespit Komisyonu'na kalırsa, milyonlarca işçi ve emekçinin sefalet ücretine mahkum kalacağını açıkça ortaya koydu. Şer üçlüsü arasındaki parodinin bir kez daha gösterdiği üzere; bu koşullarda işçi sınıfı ve emekçiler için tek çıkış yolu, kendi kaderlerini ellerine alıp fiili-meşru mücadeleye atılmaktan geçmektedir.

Gerçek işsizlik artmaya devam ediyor

“*Geniş tanımlı işsiz sayısı 8 milyon 281 bine yükseldi!

*Gerçek işsizlik hem oransal hem de sayısal olarak artmaya devam ediyor!

*Geniş tanımlı kadın işsizliği yüzde 29,9!

*Son 1 yılda işsizlik ödeneğine başvuranların sayısı 1 milyon 408 bine yükseldi!

*TÜİK ve İŞKUR'un işsizlik verileri arasında uçurum devam ediyor!”

TÜİK ve İŞKUR verilerinin çeliştiğine değinilen açıklamada, iki kurumun verilerinin arasındaki uçurum şu verilerle gösterildi:

“TÜİK Ekim 2021 Hanehalkı İşgücü Araştırması (HİA) sonuçları yayımlandı. Mevsim etkisinden arındırılmış dar tanımlı işsizlik oranı yüzde 11,2, mevsim etkisinden arındırılmış geniş tanımlı işsizlik oranı (âtlı işgücü) ise yüzde 22,8 seviyesinde gerçekleşti.”

TÜİK'e göre Türkiye genelinde 15 ve daha yukarı yaştaki kişilerde işsiz sayısı (mevsim etkisinden arındırılmış) 2021 Ekim ayında bir önceki aya göre 75 bin kişi azalarak 3 milyon 717 bin kişi oldu. DİSK-AR tarafından hesaplamaya göre mevsim etkisinden arındırılmış geniş tanımlı işsiz sayısı ise Ekim 2021'de 8 milyon 281 bin kişi olarak gerçekleşti.

İŞKUR verilerine göre ise işsizlik ödeneğine son bir yılda başvuranların sayısı 1 milyon 408 bin, işsizlik ödeneği başvurusu kabul edilenlerin sayısı ise 567 bin kişi olarak gerçekleşti.”

DİSK-AR TÜİK'in açıkladığı dar tanımlı işsizlik verilerinin ardından Ekim 2021 geniş tanımlı işsizlik verilerini açıkladı.

TÜİK'in Ekim 2021 tarihli işgücü istatistiklerine göre eksik istihdam, potansiyel işgücü ve işsizlerden oluşan atıl işgücü oranı (geniş tanımlı işsizlik) ekim ayında bir önceki aya göre 1 puan artarak yüzde 22,8 oldu.

DİSK-AR'ın TÜİK verilerini ele aldığı “İşsizlik ve İstihdamın Görünümü Aralık 2021” raporuyla yayınlanan açıklamanın sunumunda, araştırma sonuçları özetle şöyle sıralandı:

İzmir'de sağanak yağmura rağmen coşkulu eylem!

Haftalardır sürdürülen fabrika önleminde, servis duraklarında, mahallelerde, şantiyelerde yapılan çağrılarının sonucunda İşçi ve Emekçi Buluşması bugün gerçekleşti.

İşçi ve emekçilerin Bornova Cumhuriyet Meydanı'nda saat 14.00'te toplandığı buluşmaya katılan kurumlar kürsüden tek tek selamlanarak sloganlar ile alana girdi. Kısa bir giriş sunumunun ardından emek mücadelesinde hayatını kaybedenler adına saygı duruşunda bulunuldu. Bir işçinin "Bıçak kemikte" şiiri kitleyle birlikte okunduktan sonra basın açıklamasına geçildi.

Bileşenler adına okunan ortak açıklama "Yağma, rant, talan, savaş ekonomisi üzerine kurulu bir düzende yaşıyoruz. Bu düzen muazzam bir ekonomik çöküşün yaşandığı; açlığın, yoksulluğun, güvencesiz çalışmaya bağlı emek sömürsünün zirve yaptığı, sosyal çelişkilerin giderek daha fazla derinleştiği bir ekonomik ve politik krizde ifadesini buluyor" denilerek başladı. "Milyonlarca emekçinin bu haklı öfkesinin her türlü baskı, tehdit, manipülasyon ve şiddete karşı örgütlü bir mücadeleye dönüşmesi ise yönetenlerin korkulu rüyası olmaya devam ediyor" vurgusunun yapıldığı açıklamada ekonomik ve politik krizin giderek daha fazla keskinleştiği bu dönemde asgari ücret ve bütçe görüşmeleri sürecinden geçildiği ifade edildi. Devamında ise şunlar ifade edildi:

"Asgari ücret görüşmeleri öncesinde, 30-40 bin liralık maaşıyla işçi-emekçiler adına masaya oturan sendikacılar

Türk-İş başkanı, '45 yılın acısını çıkaracağız' diye esip gürelemiş, keza iktidar sözcüleri de, geçinemeyen milyonların kulaktan kulağa dillendirerek istediği rakam beklentisini peşinen düşürmek adına, önceki yıllara nazaran daha yüksek bir asgari ücret zammından söz etmek zorunda kaldıkları ifade edilerek; Türk-İş temsilcileri, hükümet, işveren ve çalışanların ilk defa ortaklaştığını söyleyerek sözde asgari ücretin enflasyon oranının yukarısında olacağını ve vergi oranlarının da indirileceğinin sinyalini vermişti."

"Bir avuç asalağın yaşamını milyonlarca işçi ve emekçinin yaşamının üstünde tutanların böylesi bir teklifte bulunmasına elbette ki şaşırıyoruz. İşçi ve emekçilerin yaşam koşullarına dair acil

eylem planı yerine, işveren ve siyasi iktidarla gürlü patırtı koparmadan uzlaşmayı esas alan temsilcilerle de hakkımızı alamayacağımızı biliyoruz ve biz bu nedenle bir aradayız, buradayız!"

Açıklamada vergide adaletsizlik, yandaş sermayedarların vergi affı gibi konular işlendi. Ardından aşağıdaki talepler sıralanarak mücadele çağrısı ile basın açıklaması şöyle bitirildi:

"- İnsanca, yaşanabilir, vergiden muaf asgari ücret!

- Dolaylı vergilerin kaldırıldığı ve artan oranlı vergi uygulamasına geçilmesi

- Sendikal örgütlenmenin önündeki engelin kaldırılması

- Kod29'un kaldırılması

- Herkesin iş ve gelir güvencesinin garanti altına alınmasını

- Sermayeye değil emeğe bütçe ayrılması

- KHK'lı ihraçların geri alınmasını

- Parasız eğitim, parasız sağlık!

"Elbette biliyoruz ki bu talepler kendiliğinden gerçekleşmeyecek. Ne patronlar ne de onların çıkarları uğruna işçi ve emekçileri siyasi zor ile terbiye etmeye çalışan iktidar, bize kendi rızası ile haklarımızı ve emeğimizin karşılığını vermeyecekler. İşte bu yüzden, işçi ve emekçiler olarak hakkımız olanı almak için mücadele etmeli, üretimden gelen gücümüzü kullanarak genel grev genel direnişe yönelmeli ve işçi ve emekçilerin parçalı mücadelesini birleşik bir mücadeleye dönüştürmemiz gerektiğini bugün bir kez daha

buradan ifade ediyoruz. Sermaye sınıfı ve iktidar, işçi sınıfına karşı tüm gücüyle savaş açmış durumdadır. Sosyal ve ekonomik yönlü bu savaşta işçilerin birliğini sağlamak yaşamsaldır. Fabrikalarımızda, işyerlerimizde, mahallelerimizde ve havalarda daha fazla yan yana gelme çabalarını artırmalıyız. Büyük küçük demeden tepkimizi büyütüp örgütlü bir güce dönüştürecek her türlü eylem ve etkinliğin bugünkü anlamı her zamankinden daha önemlidir."

İŞÇİ KÜRSÜSÜ

Açıklamanın okunmasının ardından farklı sektörlerde çalışan işçiler söz aldı. İlk olarak bir market işçisi, market çalışanlarının çalışma koşullarına değinerek "Biz kurtarıcı beklemiyoruz mücadele etmeye devam edeceğiz" diyerek işçileri selamladı. İkinci olarak taşeronbağlı çalışan bir belediye işçisi kürsüye geldi. Taşeron işçilerin çalışma koşullarına, ücretlere değinerek bu düzende işçilere kurtuluş olmadığını, işçilerin kurtuluşunun sosyalizmde olduğunu söyledi. Ardından motokurye işçisi söz aldı. Özellikle kurye işçilerinin çalışma koşullarının ağır olduğunu aktararak çok düşük ücretlerde çalıştıklarını bu yüzden örgütlenmek gerektiğini vurguladı. Bir diğer konuşmacı işçi, 25 yıllık tekstil işçisi olduğunu uzun çalışma saatlerinin ve düşük ücretlerin en yoğun olduğu bir iş kolu olduğu, sendikalaşmanın ise az olduğunu söyleyerek bu koşulları deği-

tirecek olanın işçiler olduğunu belirtti ve fabrikalarda komiteler kurarak mücadele etme çağrısı yaptı. Tekstil işçisinin ardından ayakkabıcı işçi sektörlerinde sigortasız çalıştırma ve düşük ücretlerin kural haline geldiği, göçmen işçilerin çok yoğun olduğu ve bundan kaynaklı ırkçılığın tırmandırıldığı üzerinde durdu ve birlikte yan yana olmak gerektiğini vurguladı. Ardından kadın bir işçi işyerinde kadın olmaktan kaynaklı yaşadığı sorunları anlattı ve mücadele vurgusu yaptı. Son konuşmayı ise bir petrokimya işçisi yaptı. Sendikal bürokrasiye değinerek, işten çıkarmalarda davalar kazanılsa bile hukuk sistemindeki çarpıklıkların yol açtığı engellerden bahsetti. Bütün iş yerlerinde koşulların benzer olduğunu söyleyen işçi "Sorunlarımız ortak ise mücadelemiz de ortak olmalı, yan yana gelmeliyiz, fabrikalarda komiteler kurmalı ve mücadele etmeliyiz" diyerek örgütlenme çağrısı yaptı.

Kürsüde Türkiye'de ve dünyada emekçilerin direndiği aktarıldı, işçi direnişleri selamlandı. Bir çok kentte hayat pahalılığı ve insanca yaşamaya yetecek asgari ücret talepleriyle eylemlerin gerçekleştirildiği vurgulandı. 18 Aralık'ta KESK'in Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleştirileceği mitinge çağrı yapıldı. Sağanak yağmur nedeniyle program hızlandırılmak durumunda kaldı. Eylem kitlenin hep birlikte söylediği Avusturya İşçi March'ünün ardından yağmur altında halaylarla son buldu.

Eylemde sık sık "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "İnsanca Yaşamak İstiyoruz", "Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni", "Direne direne kazanacağız", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz", "Genel Grev Genel Direniş" sloganları atıldı.

İşçi Emekçi Buluşması'na; Dostluk ve Dayanışma Derneği'nin yanı sıra PARTİ-ZAN "Bütün fırtınalar bir damlayla başlar! Damlaları fırtınaya çevirelim, emek mücadelesini büyütelim!", EKMEK VE ONUR " Bıçak kemikte çözüm örgütlü mücadelede!", DEV TEKSTİL " Bu düzen dikiş tutmaz! Sömürürüz bir dünyayı biz dokuyacağız!", ESP "Krizde açlığa, yoksulluğa artık yeter! Tek yol devrim", KÖZ "İşçilerin ekmeğe değil iktidara ihtiyacı var!", SOSYALİST KADIN HAREKETİ "Şiddete yoksulluğa, sömürüye karşı; direniş saflarına örgütlenmeye!", KALDIRAÇ "Bugün işçi sınıfının iktidarı mümkün; Birleşik emek cephesini örgütlemeye!", EGE İŞÇİ BİRLİĞİ "Sermayenin yıkım saldırılarına karşı, Genel grev genel direniş!", BDSP "Krizin faturasına, sömürüye, baskıya, savaşa karşı; Sınıfa Karşı Sınıf!" şiarlı pankartlarla katıldı.

KIZIL BAYRAK / İZMİR

Greif'ten Uğur Tekstil'e DİSK Tekstil ihanetlerine devam ediyor!

Ucuz iş gücünün hakim olduğu Antep-Urfa bölgesinde tekstil-dokuma işçilerinin örgütlenme arayışıyla birlikte bir dizi fabrikada örgütlenme süreçleri yaşanmıştı. Uğur Tekstil de bu fabrikalardan biridir. Uğur Tekstil patronu, işçilerin DİSK Tekstil Sendikası'nda örgütlenmelerinin ardından ilkin fabrikayı kapatmıştı. İşçilerin günler boyunca süren direnişinin ardından saldırı geri püskürtülerek fabrika açılmış ve Uğur Tekstil işçilerinin sendikalı olarak işbaşı yapmaları kabul edilmişti. Saldırıların çok yoğun olduğu, tekstil işçilerinin kölece çalışma koşullarına mahkum edildiği, örgütlülüğün çok düşük olduğu bir süreçte, tekstil işçilerinin fiili meşru mücadelesi sonucu elde edilen sonuç, işçi sınıfı adına önemli bir kazanım idi.

Tüm bunlar yaşanırken, 18 Kasım tarihinde DİSK Tekstil Sendikası Genel Merkezi tarafından yapılan açıklamada, DİSK Tekstil Sendikası Gaziantep Bölge Temsilcisi Mehmet Türkmen'in "uyumsuzluk" gerekçesiyle görevden alındığı açıklandı. Aynı gün Uğur Tekstil'den 100 işçi işten atıldı. Şaşırmadığımız bu tablonun bizzat sorumluları ise DİSK Tekstil'in ağaları Kazım Doğan ve ekibi idi. Kısa süre içinde açığa çıkan tabloya göre, Uğur Tekstil işçilerinin verdiği mücadele Uğur Tekstil patronu başta olmak üzere bölge patronlarını rahatsız etmiş, DİSK Tekstil ağaları işçilerden ve bölge temsilcisi Mehmet Türkmen'den bağımsız olarak Uğur Tekstil patronu ile anlaşmış, yine işçilerden bağımsız olarak toplu sözleşme hazırlıklarına başlamıştı. Bu tabloya gösterilen tepki sonucu Mehmet Türkmen görevden alınırken, sürecin önünde yer alan işçiler ise bizzat patron ve sendika yönetimi işbirliği ile, jandarma zoruyla fabrikadan kapı dışarı edilmişti. Daha da ibretlik olanı, işçilerin, temsilcinin görevden alınmasını bizzat Uğur Tekstil patronunun ağzından duymaları idi. Arka kapılar ardında yapılan görüşme ve pazarlıklar sonucu Uğur Tekstil işçileri açık bir ihanet ile karşı karşıya kalmışlardı.

Uğur Tekstil işçileri işten atılırken de, sonrasında da DİSK Tekstil ağalarını yanlarında görmediler. Kazım Doğan ve ekibi, işçilerin tüm soru ve taleplerini telefonları dahi açmayarak yanıtız bıraktı. İşçilerin fiili eylemine destek verme-

melerinin gerekçesi ise "kendilerinden habersiz eyleme çıkmaları" idi. Direniş kırılcılığının kılıfı olarak ifade edilen bu sözleri, daha önce de işçi direnişlerinde sıklıkla duyduk.

Uğur Tekstil işçileri ve beraberinde Özak Tekstil işçileri eylemlerine devam ederken, tekstil patronlarının yanı sıra, kendilerine sahip çıkmayan, ortada bırakan, patronla açık iş birliği içine giren işçileri satan sendika ağalarına karşı da mücadele ettiklerini söylüyorlar. Konfederasyona bağlı bir sendikanın genel başkanı ve ekibi işçilerin hedefindeyken, kamuoyunda teşhir ediliyorken, DİSK Merkez Yönetimi'nden yine ses yok! Greif direnişinde olduğu gibi, sözde "bir sendikanın iç işlerine karışmamak" ilkesine dayanarak, sessiz kalarak, esasta bu ihanete açıkça ortak oluyorlar.

Sendikalaşma eğilimiyle beraber sendikalara güvensizliğin de olduğu Urfa-Antep bölgesinde yaşanan bu sürecin, güvensizliği derinleştirerek, sınıf hareketine de zarar verdiği açıkça görülmektedir.

DİSK TEKSTİL YÖNETİMİ İHANETLERİNE YENİ BİR HALKA DAHA EKLEDİ!

Uğur Tekstil'de yaşananlar DİSK Tekstil Sendikası'nın tepesine çöreklenmiş Kazım Doğan ve çetesinin ilk ihaneti değil.

Beybi Çuval, Çemen Tekstil, Bossa, Casstle Blair... DİSK Tekstil ağalarının işçilerin direnişini kırarak patronlarla açık

iş birliğinin sadece ilk akla gelen örnekleri bunlar. Bu tescilli hainler, işçi sınıfının mücadelesini kötürümleştirmek için sayısız suçun altına imza attılar. Greif'te ise bu açık işbirliği ve ihanetin en bariz örneğini sergilediler.

Greif işçileri, güçlü bir ön hazırlık sürecinin ardından DİSK Tekstil Sendikası'nda örgütlendiler. Sendikal bürokrasinin dayatmalarını tabanın iradesine yaslanarak boşa düşürdüler. Başından beri söz-yetki-karar hakkının işçilerde olduğunu savunan Greif işçileri, toplu sözleşme sürecinin tıkanmasıyla beraber, tabanın kararıyla ve fiili-meşru mücadele gücüyle fabrika işgali gerçekleştirdiler. Kazım Doğan ve Ridvan Budak çetesi ise, Amerikan tekeli Greif, taşeron şirketler, mahkemeler ve polis ile kirli iş birliği içine girdi. Oynadıkları sayısız oyunun yanı sıra, mahkemeye verdikleri ifade ile, işgale yönelik polis operasyonuna yasal gerekçe sundular. Açık bir şekilde direniş kırılcılığı yaptılar. İşgalin kırılmasıyla beraber, Amerikan tekeliyle ihanet sözleşmesinin altına imza atılar.

Sendikalar işçilerindir. Sendikalarımızın başına çöreklenmiş ve asıl amacı sınıf hareketini kötürümleştirmek olan bu tescilli hainler, mutlaka sendikalarımızdan sökülüp atılacak. Tekstil ve dokuma işçileri, tabandan birleştiğinde ve kenetlendiğinde bu asalakları sınıfın bağrından sökülüp atacakları gibi, bugüne kadar gerçekleştirdikleri sayısız ihanetin de hesabını sorabileceklerdir.

TEKSTİL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

DİSK'ten "Geçinmek istiyoruz" mitingi

"Bu ülkeye işçi baharı şart!"

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) ekonomik krize karşı insanca yaşama yetecek asgari ücret için "Artık yeter! Geçinmek istiyoruz!" şiarıyla Kartal Meydanı'nda yapacağı miting için Başak İstasyonu önünde toplandı.

Kartal Meydanı'na doğru yürüyüşte, "Hükümet istifa" sloganları eşliğinde "insanca yaşam" talebi haykırılırken, metal işçileri öfkeli sloganlarla MESS'e tepki gösterdi. Kitlesel ve coşkulu sloganlar eşliğinde gerçekleşen yürüyüşün ardından işçiler miting alanını doldurdu.

Alana girişler devam ederken, kitleyi Lastik-İş üyesi bir işçi okuduğu şiirle karşıladı, aynı zamanda İlkey Akkaya da sahnede seslendirdiği şarkılarla coşkuyu büyüttü.

"EKONOMİSİ ŞAHLANAN BİR TANE İŞÇİ ARKADAŞIM VAR MI?"

Mitingde çekilen halayların ardından sahnede DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu konuşma yaptı. TÜİK'in verilerine gönderme yapılan konuşmada şunlar vurgulandı:

"Biz geçinemiyoruz diyoruz, onlar ekonomi şahlıyor diyorlar. Şimdi bu meydan yanıtlasın enflasyonun yüzde 21 olduğuna inanan var mı? Hayır. İşsizliğin azaldığını gören var mı? Hayır. Ekonomisi şahlanan bir tane işçi arkadaşım var mı? Evet arkadaşlar göz göre göre yalan söylüyor. Yalan söyleyince gerçeklerin değişeceğine inanıyorlar. Ama gerçekler bu meydanda."

KİM KAZANIYOR, KİM KAYBEDİYOR...

"Bizim aklımızla dalga geçmeyin!" diye sözlerini sürdüren Çerkezoğlu, söz-

lerini şöyle sürdürdü:

"Biz sizin gibi para makinelerinde dolar saymıyoruz. Biz Türkiye işçi sınıfı Türk Lirası kazanıyoruz. Döviz kuru arttıkça iş-neden ipliğe her şeye zam geliyor. Türk Lirası değer kaybettikçe her gün daha da yoksullaşıyoruz. Biz sizin ayrıcalıklı 3-5 müteahhit şirketiniz değiliz. Döviz geliri garantili ihaleleri biz almadık. Evet döviz yükseldikçe onlar kazanıyor. TL değer kaybettikçe onlar elini ovuşturuyor. TL değer kaybettikçe başka kim kazanıyor. Ülkenin kaynaklarını ucuzla kapatmaya gelen petrol prensleri kazanıyor. Her gün bir yenisi geliyor. Memleketin taşını toprağını kelepere kapatmak üzere anlaşmalar yapıyorlar. Kazananlar bunlar. Peki kim kaybediyor. Türk Lirası değer kaybettikçe, biz kaybediyoruz. Emeğimiz ucuzluyor, satın alma gücümüz azalıyor. Paramız değer kaybettikçe bu ülke daha yoksul ve daha bağımlı hale geliyor."

"BU ÜLKENİN İŞÇİ SINIFI SATILIK DEĞİLDİR!"

AKP şefi Tayyip Erdoğan başta olmak üzere iktidarın sözcülerinin "kurtuluş savaşı" verdikleri demagojilerini teşhir eden DİSK Genel Başkanı, "Biz de lafi eği bükmeden söyleyelim. Bunların Kurtuluş dedikleri koltuklarının kurtuluşu. Savaş dedikleri bize karşı savaş!" ifadelerini kullandı.

Devamında "Açık açık söylüyorlar. Türk Lirası değer kaybedince ücretler azalacak diyorlar, rekabet gücümüz artacak diyorlar, yabancı sermaye Türkiye'ye akacak diyorlar." sözlerini kullanan Çerkezoğlu, DİSK açıklamasındaki şu vurguyu yineledi: "Yok öyle yağma! Bu meydandan bir kere daha haykırıyoruz: Bu ülke, bu halk, bu ülkenin işçi sınıfı satılık değildir."

"BU ÜLKEYE İŞÇİ BAHARI ŞART"

Açıklamanın devamında, sermaye iktidarının hesaplarını bozacaklarını vurgulayan Arzu Çerkezoğlu şunları belirtti: "TL ucuzlasın, emek ucuzlasın, memleketin taşı toprağı ucuzlasın tezgahını and olsun ki bozacağız! Kara kışı işçi baharına çevireceğiz. Evet baharı özledik. Bu ülkeye bir işçi baharı şart. Sadece ekmeğimiz için değil, sadece geçinebilmek için değil, adalet için, demokrasi için de işçilerin ayağa kalkması şart."

"KIRMIZI ÇİZGİ 5200 TL"

Düzenin adaletsizliğine değindiği konuşmada "Adalet yoksa ekmek olur mu, barış olur mu, demokrasi olur mu?" diye

soran Çerkezoğlu, "Bu adaletsiz düzeni değiştirmek hepimizin boynunun borcudur." diyerek taleplerine dair şu vurgularla bulundu:

"Bugün için işçi sınıfının kırmızı çizgisi 5200 TL'dir.

TÜİK hesaplamaktan kaçınmış ya biz kaçınmadık. Dört kişilik bir hanede iki kişi çalışırsa, ancak 5200 lira ile yoksulluk sınırı aşılmaktadır.

Asgari ücretin ve tüm ücretlerin asgari ücret tutarı kadar bölümünde vergi ve kesintiler kaldırılarak tüm ücretlere 1000 lira iyileştirme yapılmalıdır. Devlet sorumluluk almalı tüm çalışanlara 1000 lira ek destek sunulmalıdır.

En düşük emekli aylığı asgari ücret düzeyine çekilmelidir.

Elektrik, su, doğalgaz faturalarındaki ve temel tüketim maddelerindeki vergiler sıfırlanmalıdır.

Ama tüm bunlar acil önlemlerdir. Asıl olan şudur. İşçi sınıfının yaşadığı gelir kaybını telafi etmesinin en önemli yolu, sendika ve grev hakkıdır. Bu hakların kullanımı önündeki tüm yasal ve fiili engelleri kaldırılmalıdır. Onlar kaldırmazsa, işçi sınıfı direne direne o engelleri kaldırmayı bilecektir."

"Bir daha söylüyoruz. Türkiye işçi sınıfı uluslararası ucuz emek tezgahınızda satılacak bir mal değildir. Emeğiyle, doğasıyla, insanıyla Türkiye uluslararası pazarlarda şahıstan satılık bir ülke değildir. O tezgahları bozmak boynumuzun borcudur" diyen Çerkezoğlu'nun "Emeğin kurtuluşu savaşı" çağrısı yaptığı konuşmayla miting son buldu.

İstanbul ve Tekirdağ'da "asgari ücret" gündemli mücadele çağrıları

Son aylarda TL'deki değer kaybıyla artan döviz ve her ürüne gelen fahiş zamlar sonrası milyonlarca işçinin yaşam koşulları iyice dibe vurmuş durumdadır. Hal böyle iken bu yıl ki belirlenen asgari ücret işçi ve emekçilerin daha fazla gündemindedir. Bu kapsamda sınıf devrimcileri de sefalet zammı dayatmasına karşı işçileri mücadeleye, örgütlenmeye çağırma devam ediyor.

Asgari Değil İnsanca Yaşam bileşenleri, asgari ücret faaliyetlerini sürdürüyor. 18 Aralık Cumartesi günü saat 17.00'de Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda yapılacak olan buluşmaya işçi ve emekçiler çağrılmaya devam ediliyor.

Eylem bileşenleri geçtiğimiz hafta içerisinde İkitelli İbrahim Tatlı Ses Köprüsü'nde, Atatürk mahalle girişinde, Zeytinburnu Olivyum AVM çevresinde, Topkapı PTT, Metrobüs, Terazidere ve İkitelli Atatürk Mahallesi Perşembe pazarında işçi ve emekçilere bildiriler ile seslendirildi. Ayrıca İkitelli organize sanayi bölgesine çağrı afişleri yapıldı.

ESENYURT'TA SINIF DEVRİMCİLERİNDEN ÇAĞRI

Esenyurt'un çeşitli bölgelerinde **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**'nun (BDSP) "Emeğimize, özgürlüğümüze, geleceğimize sahip çıkalım! İnsanca yaşamak için vergiden muaf asgari ücret için mücadele edelim!" başlıklı afişler yaygın bir şekilde kullanıldı. Çağrıda şunlar ifade edildi:

"Türkiye'de ekonomik ve siyasal krizin giderek ağırlaştığı bir süreç yaşanmaktadır. Tam bu sürecin yaşandığı günlerde 2022 yılı Asgari Ücret tartışmaları başladı. Asgari ücreti belirleyen sendikal

bürokrasi, burjuvazi ve devletin kurumları her sene olduğu gibi emekçileri açlık sınırında bir ücrete mahkum etmek istiyorlar. Sendikal bürokrasi, Burjuvazi ve Devletin ortak toplantılar yaparak belirlendiği Asgari Ücret milyonlarca işçi-Emekçinin hayatını doğrudan etkiliyor. Bu sürece sessiz kalmamak için tüm işçi-Emekçileri 18 Aralıkta Bakırköy Meydan'a çağırıyoruz."

18 Aralık eylemine çağırılan "İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret için mücadeleye" başlıklı bildiriler dağıtıldı ve afişleri yapıldı.

Çeşitli metal fabrikalarında "Ekonomik kriz, enflasyon, hayat pahalılığı, ağırlaşan çalışma ve yaşam koşulları... Hakkımızı almak için harekete geçelim" başlıklı **Metal İşçileri Birliği** (MİB) bülteni dağıtıldı.

"ASGARI DEĞİL, İNSANCA YAŞAM!"

BDSP ve Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) 9 Aralık'ta Sarıga-

zi'de açtıkları stantla "İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf, asgari ücret!" çağrısı yaptılar. Demokrasi Caddesi'nde açılan stantla işçiler-emekçiler gençler mücadeleye çağrıldı. Standda BDSP bildirileri ve Asgari Değil İnsanca Yaşam Platformu'nun bildirileri dağıtıldı.

Standa gelen işçiler artan enflasyon, tüketim ürünlerine gelen zamlarla yaşamadıklarını anlattılar. İşçi-emekçiler sefalet ve sömürü düzenine karşı örgütlenmeye çağırıldı. Emekçiler 18 Aralık'ta Bakırköy'de yapılacak basın açıklamasına davet edildi.

Bileşenler 11 Aralık'ta da Sarıgazi Cumartesi Pazarı girişinde açtıkları stantla örgütlenme ve eylem çağrılarını yinelediler. Sefalet ücreti dayatan, rant, talan, sömürü düzenine karşı işçi-emekçiler, gençler 18 Aralık'ta Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda olmaya çağrıldı. Standa ilgi yoğun olurken gelen işçiler, kadınlar, gençlerle sohbet edildi.

Ayrıca **BDSP**'nin "Emeğimize, özgür-

lüğümüze, geleceğimize sahip çıkalım!" şiarlı Bakırköy mitingine çağrı yapan afişleri de Sarıgazi ve Samandıra'da yapıldı.

ÇORLU'DA FAALİYET

DEV TEKSTİL, Çorlu'da sendikanın bildirisiyle işçilere seslendi. "İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret için mücadeleye!" şiarlı bildirinin dağıtımını yaptı.

İşçilerin farklı zamanlarda yoğun olarak durduğu servis noktalarında gerçekleşen faaliyetle, işçiler birlik olmaya ve inisiyatif almaya çağrıldı.

Dağıtımda birçok işçi ile sohbetler edildi. İşçilerin TISK'in 3100 ve Türk İş ağalarının 3900 TL tekliflerine, temel ihtiyaç maddelerine gelen fahiş zamlar sonrası tepkilerinin yoğun olduğu gözlemlendi. İşçiler sadece ücretlerin artırılması değil zamların da durması ve mevcut zamların geri çekilmesi gerektiğini de ifade ettiler.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL-TEKİRDAĞ

TOMİS üyesi Sinbo işçisi Dilbent Türker Kod 29'a ve sendikal faaliyetin önündeki engellere karşı sürdürdüğü direnişi 320'li günlerine ulaştı.

Pazartesi günü açılan direniş çadırına farklı iş kollarında çalışan işçilerin ziyaretleri ise devam etti. Direniş alanında "İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret" çağrısı yükselten, "Asgari değil, insanca bir yaşam istiyoruz" bileşenleri arasında yer alan TOMİS, 18 Aralık'ta gerçekleşecek eylemin çağrısını sürdürdü.

Mesai çıkışında Sinbo işçilerine ses-

Sinbo'da direniş sürüyor!

lenildi. Seslenişte asgari ücret görüşmeleri ve Sinbo fabrikasının taşınma gündemi üzerine değinilerek şunlar ifade edildi:

"Son günlerde fabrika çatısında ki gündemlerden en önde geleni taşınma. Ancak Sinbo yönetimi taşınma ile ilgili net bir şey söylemiyor. Neden net bir şey söylemiyorlar, neden belirsizlik ortamı yaratıyorlar. Nereye taşınacağınız belli

değil, servis olup olmayacağı belli değil, asgari ücret belli değil, insanca yaşayabilecek bir ücret olup olmadığı belli değil.

Sendikamız TOMİS'in çağrısı nedir? Güvenceli çalışma ortamı, insanca çalışma koşulları ve insanca yaşayabileceğimiz bir ücret arkadaşlar. Hiç bir şekilde performans dayatması ile karşı karşıya kalmadan, hiç bir şefin müdürün mob-

bingi ile baskısı ile karşı karşıya kalmadan çalışma koşulları istiyoruz, Yılın başında 380 dolara denk gelen asgari ücret tam şu anda 210 TL'ye geliyor. Açlık sınırının altında bir ücret değil, insanca yaşayabileceğimiz bir ücret istiyoruz arkadaşlar."

Geçtiğimiz hafta ilerleyen günlerde de direniş devam ederken, Sinbo direnişçisi ve TOMİS, sınıf dostları ile birlikte direniş çadırını açarak "İnsanca yaşayabilecek vergiden muaf asgari ücret için mücadele" çağrısını yükseltti.

'49'lar Davası ve Kürt hareketi

KÜRT GERİCİLİĞİN SINIF KİNİ/ SINIFSAZ TUTUMU

Saitler Komplosu'nun açığa çıkartılmasında Dr. Sait Kırmızıtoprak'ın yoldaşı Necmettin Büyükkaya'nın çabaları kadar yazar Hüseyin Akar'ın ısrarlı araştırmalarının ve Dr. Şivan'ın biyografisini yazan Selahattin Ali Arık gibi ilerici insanların emeklerinin özel bir rolü var. Kendilerinin verdikleri bilgilere göre, Hüseyin Akar Dr. Sait Kırmızıtoprak'ın akrabası ve çocukluk arkadaşı, Selahattin Ali Arık ise yakın akraba çocuğudur. Kirli ve kanlı bir operasyonun deşifre edilmesindeki emekleri nedeniyle bu üç insana çok şey borçluyuz. Aynı şekilde, Dr. Şivan gibi önemli bir siyasal kişiliğin unutturulması çabalarını boşa çıkarttıkları ve eserlerini kalcılaştırdıkları için de.

Hasan Kaya'nın 2012 yılında Ankara'da Fanos Yayınları'na basılan *Doğunun Elçisinden Yüce Divan'a Şerafettin Elçi* adlı bir kitabı var. Bu kitabın 140-149 arası sayfalarında, Şerafettin Elçi, *Saitler Olayı* hakkında Hasan Kaya'nın sorularına cevap veriyor. Burada Şerafettin Elçi açık konuşuyor:

"Sait Kırmızıtoprak'ı tanırız, esas ideolojisi Marksizmdir. Zaten Genel Kurmay Mahkemesi'ndeki ifadesinde de ('49'lar Davası' kastediliyor-BD) kendine Kürtçülüğü yakıştırmadı. Bu adamın görüşleri bizim görüşlerimize tamamen ters..."

"... Şivan da çok yetenekli, entelektüel, Marksizmi iyi bilen ve yüzde yüz inanan birisiydi. Doktorluğu da iyiydi. Güneyde çok iyi isim yaptı. Kendini benimsetti, kabul ettirdi ve kamp kurdu."

"... Şivan, daha aktif, daha becerikli olduğu için bizim KDP tabanı üzerinde hızlı bir şekilde örgütleniyordu."

Hasan Kaya'nın röportajı, karşı cephenin sürece nasıl baktığını açık ve anlaşılır biçimiyle ortaya koymak bakımından önem taşıyor. Şerafettin Elçi başından itibaren sürecin aktif bir yönlendiricisi ve yöneticisidir. Süreci başlatan ilk adım ona aittir. Henüz *Saitler Olayı* ortada yokken savcılığa bir ihbar yapar. Dilekçesinde şu sözler yer alıyor: "*Sait Kırmızıtoprak aşırı solcudur*" ve "*Türkiye'de bulunan Kürtler'in ihtilal yoluyla ayrılması fikrini savunuyor.*" (T-KDP *İllegal Örgüt Dosyası*, 23.10.1971. Hazırlık Sorgusu, Klasör 43.1-18, Aktaran Hüseyin Akar,

Dr. Şivan)

Yazar Hüseyin Akar'ın (Bkz., https://www.huseyinakar.com/?page_id=32 *Dersim'den Portreler*) verdiği bilgiye göre, Kürt feodallerinin temsilcilerinden Ziya Şerefhanolu'nun girişimi ile zamanında Kuzey'den göç ederek Doğu, Güney ya da Batı Kürdistan'a yerleşen Kürt feodalleri Mehmet Cemil Paşa, oğlu Mustafa Cemil Paşa, Dr. Hüsnü Hoca ve çevresi, Barzani'nin konutu önünde bir gösteri düzenlerler. Amaç Barzani'yi baskı altına almaktır. Şerafettin Elçi ve Derviş Şado'nun hazır buldukları sözkonusu şeriatçı gösteride, "*Dersim Kızılbaş, komünist ajan Şivan'a ölüm*" dövizleri taşınır.

Gerek yazar Hüseyin Akar ve gerekse Selahattin Ali Arık bu nedenle Dr. Şivan, Çeko ve Brüks'un Zaza halkından geliyor olmalarına dikkat çekerler. Hatta Dr. Şivan ve Brüks'un "*Dersim Kızılbaşları*" olmalarına da çubuk bükülür. Bu aynı yaklaşıma göre, Necmettin Büyükkaya'nın duyarlı davranarak olayı irdelemesinin gerisinde, onun Zaza kökeni yatmaktadır.

Kürt gericiliğinin Barzani'ye seslenirken "*Dersim Kızılbaş, komünist ajan Şivan*" dövizini kullanmaları olayın tali yönüdür. Kürt feodallerini Kürt davası için yola çıkmış ve bu yolda çığır açmaya başlamış devrimci bir önderliğe karşı birleştiren

esas neden üç devrimcinin milliyeti ya da mezhebi değil, egemenlerin sınıf tutumu, sınıf çıkarları ve sınıf kinidir. Dr. Şivan ve onun önderliğindeki hareket, Kürt feodalleri için bir tehlike demektir. Şerafettin Elçi gibilerinin korkusu, alttan gelecek olan bir dalganın kendi içinden çıkardığı bir önderlikle buluşmasından kaynaklanmaktaydı. Dr. Şivan'ı besleyen toprak ve yetiştiği koşullara baktığımızda, Elçi ve mensubu olduğu sınıfın tutumu kendi sınıf çıkarlarına son derece uygundur. Onlardan yana tutum alan Kürt emekçileri ya da yurtseverleri kendi davaları için değil, düşmanları adına tutum alıyorlar.

'38 KATLIAMINDAN TESADÜFEN KURTULAN ÇOCUK

Dersim'de 1937-38 katliamı başladığında Sait Kırmızıtoprak üç yaşındadır. Yörede Bertal Efendi diye tanınan dedesi, Dersim'de okur yazar olan az sayıdaki kişilerden biridir. Geçimini Dersim'in Nazımiye ilçesinde yük hayvanlarıyla devletin nakliye işlerini yapmakla sağlamaktadır. Genel kanı onun devlet nezdinde sözü geçen biri olduğu yönündedir. 1938 katliamının komutanı Korgeneral Abdülhal Alpdoğan 1937 yılında Nazımiye'yi ziyaret ettiğinde, Bertal Efendi ona "biz cumhuriyetin bize karakol değil, hastane

ve okul getireceğini beklemiştik" diye bir ifade kullanır. Korgeneral bunu not eder. Bir süre sonra da kendisine ailesiyle birlikte sürgün edildiğini bildirir.

Dede, sürgün edilmelerine hiçbir zorluk çıkartmaz. İstenildiği üzere ailesine iletilecek bir mektup yazar ve bütün aile bireylerinin, sürgüne gitmek üzere, hemen yola çıkmalarını ister. Askerler köye vardıklarında Sait, anne ve babası ile köyden uzak bir mekandır. Bu nedenle kafiyeyle dahil edilemezler. Dede de dahil 54 kişilik aile kurşuna dizilir ve cesetler yakılır. Sait Kırmızıtoprak '38 Kırımı'ndan böyle kurtulur.

1943 yılında köylerine okul yapılır. Sait o yıl ilkokula yetim bir çocuk olarak başlar çünkü bir yıl önce babasını da kaybetmiştir. İlkokulu bitirdiğinde ailesi onu imkansızlıklar nedeniyle ortaokula göndermek istemez. Öğretmenlerin teşviki ve baskısıyla Tunceli merkezde ortaokula yazılır. Daha birinci sınıfta okul müdürünün ilgisini çeker: "*Bu çocuk üstün zekalıdır!*" Muhtemelen Tonguç Baba'nın idealist kadrolarından olan müdür, ailenin çok yoksul olduğu gerçeğini de gözeterek, bu zeki öğrencisi için pozitif bir ayrımcılık yapar. Sait'in yatılı sınavlarına girmesini sağlar. Müdürü ve öğretmenlerini mahcup etmeyen Sait Balıkesir Yatılı Lisesini kazanır.

1950'lerde yeni bir eğilimin doğuşu

Baki Duman

Balıkesir Yatılı Lisesi fen bölümünden 1955 yılında mezun olan Sait Kırmızıtoprak, İzmir Tıp Fakültesinde eğitimine devam eder. Bir yıl sonra yatay geçişle kaydını yaptırdığı İstanbul Tıp Fakültesi 2. sınıfına başladığında artık politikayla aktif olarak ilgilenen, kendi ifadesiyle, Tıbbiyeli Sait'tir.

TIBBİYELİ SAİT: ZOR DÖNEMİN DEVRİMCİSİ

Sait Kırmızıtoprak Demokrat Parti hükümetlerinin azgın bir terör estirdiği yıllarda devrimcileşmeye başlar. Demokrat Parti, 1950'de "cumhuriyetin demokrasi ile taçlandırılması" vaatlerinin ardından hükümet olur. Bütün sağ iktidarların deneyiminde görüldüğü üzere, DP iktidarının yaptığı ilk işlerden biri 1951 yılında komünistleri harbiye mezarlıklarına doldurmak olur. TKP, tarihinin en ağır saldırısına uğrar. Bütün muhalif sesler için kullanılan tanımlamalar günümüzdeki benzerleridir: "Vatan haini", "bölcü", "anarşist", "komünist", "din düşmanı" vb.

1950'ler boyunca iktidarda olan Demokrat Parti kliği, azgın bir anti-komünist kampanya ile komünistleri zindanlara doldurulduktan sonra, 6-7 Eylül türünden kirli ve kanlı operasyonlarla başta Rumlar olmak üzere azınlıkların zenginliklerine çökerler. Kitlesele göç ve Türkiye dışına kaçışlar bu dönemde hızlanır. "Her mahalleye bir milyoner" şiarı, böylece azınlıkların mülklerine "çökme" operasyonları eşliğinde uygulanır.

Tıp öğrencisi Sait Kırmızıtoprak tam da bu yıllarda politik bir kişilik kazanmaya başlar. Dersimli öğrenciler için Tunceli Öğrenci Yurduunu yapma faaliyeti, Sait Kırmızıtoprak'ın yaşamında yeni bir dönemin başlangıcı olur. Ünlü Kuru Kahveci Mehmet Efendi'nin (Mehmet Turgut) de içinde olduğu bir grupla, Tunceli Kültür Derneği İstanbul Şubesi'ni kurar. Yine aynı yıllarda Tunceli Kültür Derneği'nin yayın organı olan *Ceride-i Dersim'e Resmî Geçit ve Kahveden Notlar* (1957) başlıklarıyla yazılar yazmaya başlar. Bu yazılarında dikkat çeken en önemli husus, Dersim'e egemen feodal gelenek ve değerlerin mizahi bir dille eleştirilmesidir.

İstanbul'a geçişle birlikte yaz tatillerinde Tunçbilek Termik Santrali'nde çalışmaya başlar. Sait Kırmızıtoprak bu

dönemde emekçi sınıfların çalışma ve yaşam koşullarını sorgulamaya başlar. İşyerinde kurduğu dostluklardan yararlanarak yeraltına iner ve işçilerin çalışma koşullarını inceler. İş güvenliğini konu alan *Garp Linyitleri İşletmesi'deki kazalar* (Akis dergisi, 11 Ocak 1958) yazısını o günlerde kaleme alır. Ücretli işçilik Sait Kırmızıtoprak'ın marksist fikirleri daha derinden incelemesinin önünü açar. Tıp eğitimi, para kazanmak için çalışmak, Fransızcasını geliştirmek ve Kürtçe gramer üzerine araştırmalar yapmak gibi uğraşlarına, Sahaflar Çarşısı'nda marksist kitaplar bulmaya çalışarak teorik donanımını güçlendirme uğraşı eklenir. Demokrasi, sosyal adalet ve halkların kardeşliği gibi fikirler, Tıbbiyeli Sait'in sosyalizm ve devrim sorunlarına yoğunlaşmasının itici nedenleri olur. İstanbul'a gelişinin üçüncü yılında, devletin "tehlikeli komünist fikirler"e karşı herşeyi mubah gördüğü, solculara soluk aldırmadığı günlerde, Tıbbiyeli Sait marksist bir kimlik kazanır.

"KEMALİST SOL DEĞİL MARKSİST SOL"

1958 yılından itibaren Türkiye basınında da yazıları çıkmaya başlayan Sait Kırmızıtoprak'ın, 11 Ocak 1958 tarihli *Akis* dergisinde, *Demokratik Rejim İçinde Yaşamaya Azimli Milletler Ne Şekilde Hareket Etmelidirler?* başlıklı yazısı yayınlanır. Sol çevrelerde yankı yaratan yazısında demokrasinin özlü bir tanımını yaparken tarihçesini de özetler. Sözkonusu makalede, yöneten ile yönetilen sınıfların demokrasi karşısındaki tutumları, demokrasinin gerçekte nasıl korunabileceği, özgürlükler ile büyük uygarlıkların doğuşu arasındaki ilişki, özgürlüklerin bilim ve teknolojiye gelişmelere olan katkısı vb. konularda, önemli perspektifler sunar. Demokrasi üzerine kaleme alınmış sözkonusu yazı, bilimsel içeriği ve politik perspektifiyle dinamik devrimci fikirleri ifade etmektedir.

Söz konusu yazısında "*Hiçbir millet demokrasiyi kolayca ve mücadelesiz elde edememiştir*" diyen Kırmızıtoprak, milletlerin demokrasiyi elde etmek için kral ve diktatörleri devirdiklerini vurgular. Demokrasi ya da demokratik mevzileri korumak için önerdiği formül ise eğitimin yaygınlaşması, kültür seviyesinin geliştirilip yükseltilmesi, kitlelerin denetiminin yaygınlaştırılması, vatanda-

şın pratik tepkilerinin birleşik ve örgütlü hale getirilmesidir:

"*Millet bu seviyeye ulaşınca devletin hukuk rejiminden ve demokrasiden inhiraf etmesi (sapması) hemen hemen imkansızdır. Ne anti demokratik kanunlar, ne şiddet, ne de baskı kullanılması, hiçbir kuvvet demokratik anlayışı olgunlaşmış bir milleti yıldırılmaz. O daima kendine layık olduğu rejimle idare ettirmesini bilir.*" (Akis, 11 Ocak 1958, aktaran S. Ali Arik, Dr. Şivan, s.374)

Yazı fikri gücüyle bütün politik çevreler gibi CHP yöneticilerinin de ilgisini çeker. CHP gençlik önderlerinden Nuretin Sözen, Kırmızıtoprak'ı parti faaliyetlerinin içine çekmek ister. Ama yaptığı ilk görüşmenin ardından bunun mümkün olmadığını anlar. Sözen'nin tanımıyla, Sait Kırmızıtoprak "*Marksist solda*"dır. Tıbbiyeli Sait, düzen içi bir politik platforma çok mesafelidir.

Marksist Kırmızıtoprak, "*yüzyıllardır monoton hayat çarkları içerisinde ezilen köyümün ilme, kültüre daha doğrusu medeniyete açılmış ilk penceresi*" dediği köylüsü Mehmet Karatoprak'a verdiği sözü tutan ve o yıllarda üniversite okuyan köyün yirmi gencinden biridir. Onların çoğundan farkı ise, Sait için okumak, iyi bir tıp doktoru olmak, iyi bir meslek edinmek ve para kazanmak değildir yalnızca. Dünyayı anlamak ve onu değiştirmek için nelerin yapılması gerektiğini öğrenme çabasıdır. Sait'i özel kılan da budur. Çocukluğu büyük zorluklarla geçmiş, büyük travmalar yaşamış, yetim kalmış ama bütün güçlükleri aşarak okumuş ve dünyayı anlar anlamaz devrimci olmaya karar vermiş bu gencin mevcut iktidar tarafından farkedilmemesi düşünülemezdi. Zor dönemin bilinçli bir devrimcisi olmaya başlayan genç Sait, ünlü '49'lar Operasyonu'yla zindana atılır. Zindan Tıbbiyeli Sait için gerçek bir okul olur. Hapishanede tıp eğitimini sürdürür ama marksist teorik donanımını da güçlendirir.

HARBIYE HÜCRELERİ

Demokrat Parti iktidarının ilk yılında, 1951'de, Türkiye Komünist Partisi'ne (TKP) karşı parti tarihinin en büyük operasyonu yapılır. Toplam olarak 188 kişinin gözaltına alındığı bu operasyonda, tutuklular iki yıl boyunca zamanın Em-

niyet Müdürlüğü binası olan Sansaryan Han'da işkencelere tabi tutulduktan sonra, Harbiye Ordu evi bitişiğinde hazırlanan tabutluklara nakledilirler. 40 TKP'li tutukluluk süreleri boyunca özel hazırlanmış, son derece dar, karanlık, köhne ve kiminin altından lağım akan tek kişilik hücrelere atılırlar. "*Harbiye Tabutlukları*" sol siyasal literatüre böyle girer.

1950'li yıllar da, "Susma, sustukça sıra sana gelecek!" günleridir. İktidara gelir gelmez komünist avına başlayan Demokrat Parti hemen ardından azınlıklara yönelir. Kürt yurtseverlerine yöneldiğinde ise İsmet İnönü ve çevresi dışındaki tüm muhalif güçler artık derdest edilmişlerdir.

1959 Aralık ayında 50 Kürt aydın ve ileri geleni bu koşullarda ve zamanın Milli Emniyetler Hizmetleri (MEH), şimdinin MiT'i ve Emniyet'in ortak operasyonuyla toplanır. Harbiye mezarlıklarında 40 hücre olduğu için 10'u tutuksuz yargılamak üzere tahliye edilir. Kalan 40 kişi TKP'lilerden boşalmış olan tabutluklara doldurur. Tutuklulardan Emin Batu'nun sağlığı son derece kötü hücre koşullarına dayanamaz ve mide kanaması geçirecek konulduğu hücrede ölür. Böylelikle sayı 49'a düşer. Sonraları 2 kişi daha davaya dahil edilse bile bu "49'lar Davası" olarak bilinir. Bu 49 kişiden biri de halen Tıp öğrencisi Sait Kırmızıtoprak'tır.

'49'LAR OPERASYONU

1938 Dersim katliamından sonra Küzey Kürdistan'da Kürt hareketi uzun yıllar sürececek bir suskunluk dönemine girer. Doğu Kürdistan'da ise suskunluk dönemi, 22 Ocak 1946'da kurulan Mahabad Kürt Cumhuriyeti'nin aynı yılın sonunda İran ordusu tarafından yıkılışıyla başlar. 31 Mart 1947'de Mahabad Kürt Cumhurbaşkanı Kadı Muhammed ve Savunma Bakanı'nın, cumhuriyetin kurulduğu yer olan Çarçıra Meydanı'nda asılarak idam edildikleri günlerde, Mahabad Kürt Cumhuriyeti'nin Genelkurmay Başkanı olan Melle Mustafa Barzani 500 kişilik gücüyle Sovyetler Birliği'ne sığınır. 1958 yılına kadar orada kalır.

General Abdulkerim Kasım, 1958 yılında, Irak'ta kraliyeti bir darbe ile devirir ve cumhuriyet ilan eder. Cumhuriyet yönetimi Barzani'ye Güney Kürdistan'a dönme daveti gönderir. Barzani, 11 yıldır

kalmakta olduğu Sovyetler Birliği'nden Irak'a, Türkiye ve İran üzerinden dönmek mümkün olmadığı için, Sosyalist Blok'un yardımı ve organizasyonu, Avrupa ve Mısır güzergahı üzerinden dönebilir. Bu gelişme Irak Kürtlerinin yarı resmi bir statü kazanması demektir.

Türk devleti bu gelişmenin Türkiye Kürdistanı'na etkisini önlemek için önlemler almayı tartışırken, Irak'taki darbenin birinci yıldönümünde, Şevaf adlı bir başka general Musul ve Kerkük kentlerinde Abdulkerim Kasım iktidarına karşı yeni bir darbeye girişir. Sözkonusu darbe kalkışmasında Türkmenlerin bir kısmı Arap asıllı olan general Şevaf'ı desteklerler. Abdulkerim Kasım, Musul-Kerkük darbe girişimini bastırma işini Barzani'ye havale eder. Barzani ayaklanmayı kanla bastırır. General Şevaf da dahil, ayaklanmanın yöneticilerini kurşuna dizer. Bu Güney'de Kürtler için yeni bir politik başarıdır.

Musul olayları Türk devleti için harekete geçmenin fitilini ateşler. Burjuva basınında "Kürtler Türkmenler'i kırıyor" diye manşetler atılır. TBMM'de asker kökenli CHP milletvekili Asım Eren, hükümete bir soru önergesi vererek sorar: "Irak Kürtlerinin Irak'taki Türkmen soydaşlarımıza yaptığı baskı, zulüm ve öldürme olaylarından dolayı Türkiye'deki Kürtlere karşı mukabele-i bil misil yapacak mısınız?" (Çamlıbel, 2000: 38, Aktaran S. A. Arik, **Dr. Şivan**, s.54)

Zamanın Cumhurbaşkanı Celal Bayar, 1000 Kürd'ün Taksim meydanında sallandırılmasından söz eder. Diplomatik ilişkilerde 6-7 Eylül olaylarının yarattığı sorunlarla boğuşan ve dış ilişkilerde büyük zorluklar yaşayan zamanın Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu bu fikre karşı çıkarken, Başbakan Menderes ipe çekileceklerin sayısını 50 olarak telaffuz eder.

Ankara'da Kürtlerden intikam alma demeçleri birbirini izlerken, 104 Kürt aydını bu şoven histeriyi kınayan bir açıklama yapar. Kendisi de '49'lar davasında içeri alınan Ziya Acar yapılanlara gösterilen tepkiyi şöyle anlatır:

"Şiddetli tepki gösterdik. 'Kürt Yüksek Öğrenim Öğrencileri' adıyla, Kürtlerin öldürülmesi önerisini telgrafla protesto ettik, lanetledik. İmzacı sayısı, 104 idi. Protesto telgrafını Asım Eren'e, partisi CHP'nin Genel Başkanı İsmet İnönü'ye, Meclis Başkanı ile Başbakan Adnan Menderes'e gönderdik." (Röportaj: RÜPELA NÜ, 26 Ekim 2016, DÖNEMİN TANIĞI-'49'lar ve Barzani etkisi)

DP güdümlü basın bu tepkiyi "Kürtçülük" yaygarası için bir fırsat sayar. Kuzeydeki bu çıkışın Güneydeki Barzani hareketinin organik bir uzantısı olduğu, büyük bir "Kürtçülük tehlikesi" ile karşı karşıya olduğu manşetlerden inmez.

Milli Emniyetler Hizmetleri (MEH) iki rapor hazırlar. (Yıllar sonra bu raporu kamuoyuna açıklayacak olan *YÖN Dergisi*, bu nedenle "Devlet Sırlarını ifşa etmek"-ten yargılanacaktır...)

Dönemin Cumhurbaşkanı Celal Bayar, Başbakan Adnan Menderes, Genelkurmay Başkanı Mustafa Rüşdü Erdel-hun, Genelkurmay 2. Başkanı Cevdet Sunay, Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu, Bayındırlık Bakanı Tevfik İleri, Milli Emniyetin Kürt sorunu şefi Ergun Gökdeniz ve Namık Gedik, *Çankaya Köşkü*'nde toplanırlar. Toplantıda acil bir müdahale kararı alınır.

Yapılan plana göre, Kürt ileri gelenleri belli periyotlarla ve sırası geldikçe etkisizleştirileceklerdir. İlk operasyonda 50 kişi alınacaktır. MEH'in hazırladığı söz konusu rapordaki önerilere göre, yapılacak tutuklamalar ABD ve Batıya "Komünist Kürt Hareketi'ne karşı devletin aldıkları tedbirler" olarak anlatılacaktır. Siyasi partilerde kuvvetli yakınları olanlara şimdilik dokunulmayacaktır.

Emniyet ve istihbarat birimlerinin raporlarına uygun olarak "Kara Kuvvetleri" bünyesindeki bir mahkemeden 50 tane adsız tutuklama müzekkeresi çıkarılarak Milli Emniyet'e iletilir. MEH ve Emniyet listeyi kendilerince doldururlar. 50 Kürt yurtseverinin gözaltısı bunun ardından gelir.

17 Aralık 1959 gecesi, içlerinde tıp öğrencisi Sait Kırmızıtoprak'ın olduğu 50 Kürt yurtseveri tutuklanırlar.

Daha önce de hatırlattığımız gibi, Harbiye tabutluklarında 40 hücre olduğu için, 10 kişi tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılır. 40 Kürt yurtseveri, ağır işkence koşulları altında, tabutluklara doldurulur.

Böylece ünlü '49'lar Davası süreci başlar.

DEVRİMCİ KÜRT GENÇLERİ ÖNE ATILYOR

Tabutluklarda ağır bir tecrit uygulanır. Bu yoğun tecrite karşı direnişin ilk kıvılcımını tutuşturan Yusuf Kaçar'dır. Konuşmanın ve ses çıkarmanın yasak olduğu ilk gün, Yusuf Kaçar, Dersim katliamında bir tek ferdi sağ bırakılmayan Alan aşiretinin ağaları üzerine yakılmış olan Çuxur ağtını söyleyince, Sait Kırmızıtoprak anında ona ses verir. O günden itibaren Sait Kırmızıtoprak ve Yusuf Kaçar örnek ve tutsaklara cesaret veren duruşlarıyla öne çıkarlar. Musa Anter anılarında Harbiye tabutluklarındaki Sait Kırmızıtoprak'ı şöyle anlatıyor: "Sait Kırmızıtoprak'ın başı dik, kalkık göğsü önde, yiğit yiğit hücremin önünden yürüyerek geçmesi ise ayrı bir rahatlık kaynağımdı." (Anılarım I-II, s.155, Avesta Basın Yayın)

17 Aralık 1959 ve 9 Mart 1960 gün-

lerini ağır tecrit koşullarında tabutlukların içinde geçiren Kürt yurtseverleri, 10 Mart 1960 günü tabutlukların kapılarını patlatarak fiili bir direnişe geçerler. Sait Kırmızıtoprak bu direnişin önderidir. Musa Anter ve Canip Yıldırım'ın anlatımlarına göre, muhafazakar/gelenekçi kesimin kimi temsilcileri bu direniş sürecinde hücrelerinden dahi çıkmazlar. Örneğin bu kesimin önde geleni Ali Karahan, hücre kapısının üzerine kapatılmasını ister. Oysa Sait Kırmızıtoprak punda getirerek Binbaşı Rasih Kasırga'nın tabancasına el koyar. Bu eylem direnişin başarıya ulaşarak kapıların açık tutulması ve "nizami" bir hapis hane yaşamına geçiş açısından çözücü bir davranış olur.

Mahkemede tutum açısından da devrimciler öne çıkarlar. Duruşma hâkimi Yusuf Kaçar'a sorar:

"Yusuf Kaçar, sen Celal Bayar'a çekilen protesto telgrafını imza etmişsin ve Cumhurbaşkanı'na protesto etmişsin. Bunun suç olduğunu bilmiyor musun?"

Yusuf Kaçar cevap verir:

"Sayın mahkeme heyeti, 38 katliam döneminin Cumhurbaşkanı Celal Bayar, Dersim'de kan dökücü General Abdullah Alpdoğan'a çektiği telgrafta diyor ki: 'Ziyahat (sağ/canlı) kimseyi bırakmayınız!' Ben işte bu bölgenin çocuğuyum. Şimdi sorarım size: 'Siz olsanız bugün Yassıada'ya giden bu kirli adamı protesto etmez miydiniz? Bir gün resmi tarih safsatası ortadan kalkar ve gerçek tarih bize öğretilirse, hepimiz bu ülkenin kanlı tarihini öğrenmiş olacağız. Benim doğduğum Dersim yöresindeki katliamın bilgi ve belgelerinin halen şu ana kadar incelenmesi yasaktır. Celal Bayar'a çekilen telgrafta üniversiteli arkadaşlarımla birlikte imzam mevcuttur ve bu protesto telgrafını çocuklarıma bırakacağım bir miras olarak saklıyorum. Bugün de aynı şartlar tahakkuk etse yine böyle bir telgrafta çekmekten hiçbir beis görmem." (Yaşar Kaya'nın 28 Haziran 2015 anlatımından aktaran S. Ali Arik, **Dr. Şivan**, s.59)

Sait Kırmızıtoprak mahkemede savunmasında, "bölücülük" iddiasına dayanarak yapılacak hukuksal ayrıntıları götürür ama net bir siyasal duruş sergiler:

"Protesto maksadı ile çekilen teli ben de tereddütsüz imza ettim. (...) [1.Şube polislerini kastederek] Onlara da ağaların, şeyhlerin insanları istismar ettiklerini ve bu asırda köleliğin yürüyemeyeceğinden ve bununla mücadele ettiğimden bahsettim. (...) Gayri kanuni tasarrufların, insan hak ve hürriyetine kasteden davranışların er geç yıkılmağa müncer olacağını söylemişimdir." (Naci Kutlay'ın 1994'teki tanıklığından aktaran S. Ali Arik, **Dr. Şivan**, s.70-71)

Sait Kırmızıtoprak, Sait Elçi gibilerinin, aşırılıklardan kaçma adına, göster-

dikleri "yumuşaklıklar" tepki gösterir. 1960 nüfus sayımında sorulardan biri, "evde/ailede konuşulan dil" üzerinedir. '49'ların bir bölümü "Kürtçe" cevabının durumlarını zora sokacağını, bu nedenle cevap olarak "Türkçe" yazılmasını savunur. Kürt devrimcilerinin sözcüsü durumundaki Sait Kırmızıtoprak buna şiddetle karşı çıkarak; kesinlikle ve özellikle "Kürtçe" olarak yazılması gerektiğini savunur ve bunu çoğunluğa kabul ettirir. Bu devrimci tutum 27 Mayıs Darbesi'nin ardından Ankara'ya nakledilmelerinden sonra da sürer.

Sait'in içerdekilere güç veren bu önder duruşunu anlatılardan biri de, Mehmet Uzun'un Cumhuriyet dönemi sonrası Kürt tarihinin en uzun süreli tanığı olarak tanıttığı ve bu bakımdan bir otorite kabul edilen Kürt siyasetçi Av. Canip Yıldırım'dır:

"Bir gün Polatlı Topçu Okulu'nda, bir kurmay albay merkez komutanlığına geldi. Merkez komutanlığı bizim cezaevine de bakıyor. Bu albayın adını hatırlamıyorum; geldiğinin ertesi günü, bizim cezaevini ziyaret etti. Muzaffer Başçavuş'u buldu. Bu Muzaffer de Türkiye'de bütün solcuların gardiyanlığını yapmış bir adam! Sevim Belli, Mihri Belli, Erdoğan Berktaş, Aziz Nesin. Bize karşı müthiş bir sempatisi vardı. Bilhassa Sait'i çok seviyordu ve takdir ediyordu. O albay dedi ki bunların suçu nedir? Birisi dedi ki; bunların suçu Kürtçülük. Albay: 'Ne demek Kürtçülük, bokçuluk!' deyince, Sait Kırmızıtoprak: 'Tıp son sınıfta okuyan bir insanım ben ve insan psikolojisine de çok hevesim vardır. Siz ezilmiş ve mutlaka da Balkan kökenli bir tipsiniz. Renginiz, tavrınız bunu gösteriyor, ezilmiş, horlanmış bir insansınız.'" (S. Ali Arik, **Dr. Şivan**, s.65)

Farklı alanlarda ve farklı dönemlerde alınan bu tutumlar devrimci bir duruşun göstergeleridir. Kerkük ve Musul'daki gelişmelerin ardından devlet cephesindeki saldırganlığa karşı tutum örgütleyen devrimci grup, zindanda ve mahkemede devrimcilikte tutarlı tutumunu sürdürür. Hapishanedeki teorik tartışmalarda farkını büyük bir güvenle ortaya koyar. İç yaşamı düzenleme bakımından, kimilerinden gelen bireyci tutumlara aldırış etmeksizin tutsaklar içinde komünal bir yaşamı sürdürürler. Hapishane, Kürt devrimcileri, özellikle de Sait Kırmızıtoprak için gerçek bir okul işlevi görür. 1961 Martındaki tahliyelerinden sonra ise Kürtler içindeki sözkonusu bu yeni anlayış ideolojik-teorik çizgisini Sait Kırmızıtoprak'ın kaleminden formüle ederek kamuoyuna sunar.

Sait Kırmızıtoprak'ın başını çektiği genç devrimciler grubu, Kürt hareketi içinde yeni bir anlayışın bir ilk filizlenmesidir.

“Garibe Gezer isyanımızdır!”

Kandıra F Tipi 1 Nolu Hapishanesi yönetiminin ve gardiyanların cinsel saldırı ve işkencelere maruz bırakarak “intihar” adı altında katlettiği Garibe Gezer için pek çok kentte eylemler yapıldı. “Garibe Gezer isyanımızdır” şiarıyla cinayetin protesto edildiği eylemlerde, kadın tutsaklara yönelik işkence ve saldırılar başta olmak üzere hapishanelerdeki hak ihlallerinin son verilmesi istendi.

İzmir’de Kadınlar Birlikte Güçlü, Kandıra 1 No’lu F Tipi Hapishanesi’nde şüpheli biçimde yaşamını yitiren Garibe Gezer için Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde açıklama yaptı.

“GARİBE YAŞAM DOLUYDU, TAKİPTE OLACAĞIZ”

Kadınlar adına okunan basın açıklamasında hapishanelerin uzun bir süredir hak ihlali ve işkence merkezi haline geldiği belirtilerek, Garibe Gezer’in sürgün süreci ve Kandıra Hapishanesi’nde yaşadığı işkencenin anlatıldığı açıklamada şunlar ifade edildi: “Kendisini beden, ruhen, fikren öldürmeye çalışan bu hücreye itiraz etmiş ve itirazını kapı dövme şeklinde duyurmuştu. Kapı dövme olayından sonra tehdit edilip, yerlerde yarı çıplak şekilde sürüklenerek; 4 saat süngerli odada bekletilmişti. Süngerli oda sonrasında tekrar hücreye götürülen Garibe’ye memurlar tarafından cinsel saldırı gerçekleşmişti. Yaşatılan bu cinsel saldırı sonrasında Garibe intihar girişiminde bulunmuştu.”

Gezer’in sürekli dayanışma çağrısında bulunduğu hatırlatılan açıklamada şunlar ifade edildi: “Garibe yaşam doluydu. Son telefon görüşmesinde de ailesine iyi olduğunu belirtmesine rağmen bugün aramızda yok! Garibeyi kaybettik-kaybettirildi. Garibeyi tam tecrit-izolasyon ve her gün öldürme amacıyla kurulmuş

olan ceza infaz sitemi, fiziki-psikolojik-cinsel saldırılar neticesinde kaybettik. Yaşatılan bu acının sorumlularının tespiti için süreci takip etmek isteyen avukatlara hem otopsi sürecinde hem de hapishane girişinde engeller oluşturulmuştur. Saklanan her neyse sorumlular oradadır. Sorumluların hesap vermesi adına ilgili infaz kurumundaki tüm sorumluların derhal görevden alınması ve haklarında etkin soruşturma başlatılması gerekmektedir. Takipte olacağız.”

Tutsak Aysel Tuğluk’un sağlık durumunda dikkat çekilen açıklama sloganlarla son buldu.

“KADIN TUTSAKLARA İŞKENCE SON BULSUN”

Ankara Kadın Platformu, Kandıra 1 No’lu Kapalı Hapishanesi’nde işkence ve cinsel istismarla intihara sürüklenerek katledilen Garibe Gezer ve yine Kandıra Hapishanesi’nde tutulan siyasetçi hasta tutsak Aysel Tuğluk için Mülkiyeliler Birliği’nde basın toplantısı düzenledi.

“Kadın tutsaklara işkence, cinsel istismar son bulsun! Garibe Gezer isyanımızdır!” yazılı ozalitin açıldığı toplantıda basın metnini Ankara Kadın Platformu üyesi Semra Demir okudu. Demir tutuklulara ilişkin hukuksuz sahte “delillerle” gerçekleştiğini belirterek şunları söyledi:

“Kadın mücadelesine yönelik saldırılar dışarda olduğu gibi cezaevlerinde de derinleşerek devam ediyor. Sağlık hakkına kısıtlı erişim pandemi ile birlikte adeta bir işkence biçimine dönüşmüştür. Kadın tutsaklar cezaevlerinde her türlü hak ihlali ile karşı karşıya kalıyor. Kadın tutsaklara cinsel şiddet dahil olmak üzere her türlü psikolojik ve fiziksel şiddet uygulanıyor. Bu uygulamaların tek bir açıklaması vardır. O da erkek egemen iktidarın kadına yönelik işkenceyi siyasi intikam aracına dönüştürdüğüdür.”

“AYSEL TUĞLUK’UN TUTUKLULUĞU REHİNELİKTİR!”

Aysel Tuğluk’un mücadele hayatı boyunca kadınların kazanımları için uğraştığı belirten Demir şunları vurguladı:

“Aysel Tuğluk’un hafıza kaybı yaşamasını tetikleyen, annesi Hatun Tuğluk’un cenazesinde yaşanan ırkçı ve kadın düşmanı saldırıyı asla unutmuyoruz. Faillerinin düzmece mahkemelerde tutuksuz yargılandığını, İçişleri Bakanı Süleyman Soylu ile tebrik fotoğrafları çektiğini unutmuyoruz. Bu ırkçı, tekçi, kadın düşmanı iş birliğine karşı hiçbir kadını yalnız bırakmıyoruz! Kocaeli Adli Tıp Kurumu’nun tutukluluğa engel raporuna karşı İstanbul Adli Tıp Kurumu’nun çıkarttığı kararın tıbbi değil siyasi olduğunu, işkencenin sürekliliğine hizmet etmeyi amaçladığını gayet iyi biliyoruz. Aysel Tuğluk’un tutukluluğunun devamı rehineliktir, suçtur!”

Garibe Gezer için yasta değil isyanda olduklarını vurgulayan Demir, KHK ile işinden ihraç edilen sağlık emekçisi Fat-

ma Demirel’in intihara sürüklenmesine dikkat çekti.

İSTANBUL’DA POLİS ENGELİ

İstanbul Kadıköy’de yapılmak istenen eylem polis tarafından engellendi. Kadınlar Birlikte Güçlü’nün çağrısı ile Süreyya Operası önünde yapılacak olan eylem Kaymakamlık yasağı gerekçesi ile engellendi. Bahariye Caddesi’nde toplanan kadınların önüne polis barikat kurdu. “Katil devlet hesap verecek!”, “Jin, jıyan, azadi!”, “Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük!” ve “Aysel Tuğluk serbest bırakılsın!” sloganları atan kadınlar defalarca engellenmelerine rağmen sokakta açılama yaptı.

Yapılan konuşmada şu ifadeler yer verildi: “Aysel Tuğluk’u sağlık hakkına gasp ederek cezaevinde rehin tutan bu devlet, Garibe Gezer’in ölümünden sorumlu olan bu devlet kadınların eylemini yasaklıyor. Biz bu yasakları kabul etmiyoruz. Erkek devlet şiddetine karşı her yer de sesimizi yükselteceğiz!”

Kocaeli Kadın Platformu ve Kocaeli İstanbul Sözleşmesi İniyatifi’nin çağrısıyla eylem gerçekleştirildi. Saat 13.30’da İzmit Merkez’de bulunan Belediye İşhanı önünde bir araya gelindi.

Garibe Gezer’in fotoğraflarının ve “İşyandayız” pankartının olduğu eylemde kadınların yaşadığı şiddet teşhir edildi. Sloganların ardından basın açıklaması okundu.

Açıklamada, Garibe Gezer’in Kandıra Hapishanesi’ne geldiğinden beri uğradığı sistematik şiddetin ve yaşananların kamuoyuna duyurulması yönlü her türlü çabanın engellemeye maruz kaldığı belirtildi.

İntihar ettiği iddia edilen Garibe Gezer’in şüpheli ölümünün tüm yaşananlarla bir katliam olduğu vurgulanarak hapishane yönetimi, savcılık ve Adalet Bakanlığı’nın sorumlu olduğu ve hesabın sorulacağı ifade edildi.

Tekirdağ Hapishanesi’nde “açık görüş” ve hak gaspları

Covid-19 pandemisini fırsata çeviren sermaye devleti, pandemi başından bu yana zindandaki tutsaklara dönük baskı, yasak ve keyfi uygulamalarını sürdürüyor. Pandemi başında çıkarılan infaz yasası ile istismarcılar, faşist çeteciler ve katiller serbest bırakılmış, devrimci ilerici muhalif tutsaklar ise infaz yasası kapsamı dışında tutulmuştu. Pandemi bahanesi ile zindanlarda hayata geçirilen tecrit ve baskı uygulamaları devam ediyor. Adalet Bakanlığı pandemi bahanesi ile iki yıldır yapılmayan açık görüşlerin Aralık ayı itibarı ile başlayacağını

duyurmuştu. Ancak yeni başlayacak açık görüşlerde de tutsakların birçok hakkı gasp ediliyor.

Tekirdağ F Tipi zindanından gazetemize ulaşan devrimci tutsaklar, pandemi bahanesi ile hak gasplarının ve tecrit uygulamalarının sürdüğünü ifade ettiler.

Buna göre Tekirdağ F Tipi zindanında pandemi bahanesi ile iki yıldır yapılmayan açık görüşlere yeniden başlanırken bir dizi yasak ve dayatma hayata geçiriliyor. Tutsakların ifade ettiklerine göre, açık görüşler yarım saate indiril-

irken, PCR testi zorunluluğu ve görüşte en fazla iki yetişkin ve bir çocuk şartı ile görüşler kısıtlanmaya çalışılıyor.

Diğer yandan geçtiğimiz hafta bir koğuşa gardiyanların baskını sonucu 5 tutsak Covid-19’a yakalandı. Geçtiğimiz ay Kırıkkale’den Tekirdağ’a sürgünle getirilen PKK’li tutsakların bir kısmı hücrelere dağıtılırken 5 tutsak iki aya yakındır tel kafeste tutuluyor.

Ayrıca pandemi bahanesi ile hapishane içinde spor, iç görüşme vb. uygulamalarla hak gaspları sürüyor.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

Fransa sömürgelerinde kriz, isyan ve genel grevler

Antillerin Fransa sömürgeleri olan adaları Guadelup ve Martinik'te birkaç haftadır isyan ve genel grevler yaşanıyor. Pandemiyle birlikte had safhaya ulaşan ekonomik, sosyal ve sağlık krizlerinin yanı sıra Fransa emperyalizmin "koronavirüs önlemleri" adı altında dayattığı uygulamalar, toplum içindeki öfkenin patlamasına yol açtı.

Guadelup'ta yoksulluk, işsizlik, hayat pahalılığı gibi sorunlara Fransa devleti tarafından Covid-19 pasaportu uygulaması eklenince, halkın öfkesi 15 Kasım'dan itibaren sokaklara taşarak, isyana ve sendikaların çağrısıyla genel greve dönüştü. Ülkenin dört bir yanında ana yollar ve göbekler barikatlarla kapatıldı. Yerel kolluk ve Fransız güçlerine karşı direniş sergilendi. Başta sağlık çalışanları ve itfaiyeciler sokağa çıktılar. Grev dalgası öğretim görevlilerine, benzin istasyonundaki pompacılara, otel ve restoran çalışanlarına ve son olarak da tarım işçilerine kadar yayıldı.

HAYAT KOŞULLARIN ZORLUĞU VE GENÇLİĞİN GERÇEĞİ

Guadelup'ta işsizlik ve hayat pahalılığı emekçilerin yaşamını katlanılmaz hale getiriyor. İşsizlik en çok da isyanların dinamiğini oluşturan gençliğin temel sorununa dönüşmüş bulunuyor. Fransa'daki Ulusal İstatistik ve Ekonomik Araştırmalar Enstitüsü'nün (INSEE) verilerine göre 15 ve 64 yaş arası nüfusun sadece yarısı istihdam edilebiliyor. 25 yaş ve altı gençlerin %52,7'si işsiz. Ülkede bir gelecek bulamayan gençler, eğitimlerini sürdürmek veya iş bulmak için başka ülkelere göç ediyorlar. 2016 yılında 15-29 yaş arası gençlerin 51 bini adayı terk etti. 2010'da 25 yaş altı gençler nüfusun %35'ini oluşturuyorken, 2020'de bu oran %29'a indi.

Geçtiğimiz dönemde gündeme getirilen sosyal saldırıların bir parçası olarak, benzin istasyonlardaki pompacıların yirmi senelik toplu iş sözleşmelerine son verildi.

Hayat pahalılığı yakıt fiyatı üzerinden bir fikir veriyor. Kasım ayında Fransa'nın başkentinde benzin fiyatı litre başına 1,64 euro iken Guadelup'ta 1,75 euroydü. Bu, 2009'da hayat pahalılığına karşı adada yapılan büyük eylemlerin öncesindeki yakıt fiyatından da yüksek.

Sefalet koşullarında yaşayan emekçiler pandemi döneminde sağlık alanındaki sıkıntılarla da yüz yüze kalıyorlar. Örneğin hastanelerde her 10 bin kişiye 48 yatak düşüyor. Ayrıca halk, su kesintileri ve çöplerin sürekli kaldırılmaması nedeniyle ciddi bir hijyen sorunu yaşıyor. Axel adında bir ada sakini, yaşadığı mahallenin durumunu şöyle anlatıyor: "Bu mahallede 6 aydır ne elektrik ne de ışıklandırma var. Senelerdir, bazen bir haftayı bulan su kesintileri de yaşanıyor. Bir de çöp toplama sorunu da var. İnsanlar pisliğin içinde yaşıyor."

Sağlık çalışanlarını ve itfaiyecileri doğrudan etkileyen aşılama şartının ve "sağlık pasaportu uygulaması"nın kaldırılması taleplerin başında geliyor. Bu talebin arkasında birçok neden yatıyor. Daha öfke patlamasından bir hafta öncesinde "acil sağlık durumu" ve pandeminin başından beri Fransa devleti tarafından dayatılan sokağa çıkma yasağı yürürlükteydi.

AŞI KARŞITLIĞI VE FRANSIZ DEVLETİNE GÜVENSİZLİK

Reşit olan toplumun sadece %46'sı aşı olmuşken, toplumun geri kalanı aşıya karşı ciddi bir güvensizlik besliyor. "Zehir" olarak nitelendirilen Covid-19 aşısı, toplumun çoğunluğu tarafından tehlikeli olarak görülüyor. Bu karşıtlığın birçok sebebi var. Bir taraftan Fransız devletinin aşığı ve sağlık uygulamalarını topluma zoraki kabul ettirmeye yeltenmesi tepki çekiyor. Bir diğer nedense, genelde muz ekimlerinde kullanılan, zehirli, kalıcı ve klorlu bir pestisit olan klordekon maddesi. 1993'te bir kısım toprakta ve nehirler-

de bulundu. Sözde muzlara saldıran böceklerle karşı kullanılan madde, reşit olan toplumun %90'ını etkilemiş durumda.

FRANSA EMPERYALİZMİN SALDIRGANLIĞI VE İŞBİRLİKÇİLERİ

Kolluk kuvvetleri panzerlerle barikatları yıkıp, grevcilere saldırırken, itfaiyeciler de jandarmalara tazyikli suyla karşılık vererek püskürtüyor. Guadelup adasındaki grevin ilk gününde emekçiler ve gençlerle yerel güçler arasındaki çatışmalarda Fransız basınına yansıyan ilk bilgilere göre 2 itfaiyeci yaralandı ve 2 sendikacı, 2 itfaiyeci ve birçok eylemci tutuklandı. Tutuklamaların gerçekleşmesiyle halkın öfkesi bir kat daha artı. "Vurgunculara Karşı Birlik" (LKP) çatısı altında birleşen 49 parti, sendika ve dernek, tutuklularla dayanışma eylemleri düzenledi. Halk eylemlerde, sömürge altındaki ülkelerinin özerkliğe kavuşması özlemi ve isteğiyle, "Guadelup tehlikede, direnmek için tüm güçlerimiz tek bir kavgada birleştirmemiz gerek! Ülkeyi kurtarmak ve özgürlüklerimizi kazanmak!" şiarlarını haykırdı.

Fransa İçişleri ile Deniz Aşırı bakanları "Cumhuriyet düzenini onarmak" amacıyla 19 Kasım'da adaya polis ve jandarma gönderdiler ve 19-06 saatleri arasında sokağa çıkma yasağı ilan ettiler. 29 Kasım'da isyanların devam etmesi üzerine, Fransa devleti bu kez GIGN ve RAID özel birliklerini göndererek, baskıyı ve saldırganlığı artırdı. Sömürgeci kuvvetlerin halka savaş açmışçasına, kin ve nefret dolu saldırıları ve gerçek mermi kullanmaları sosyal medyaya yansıdı. Fransız birliklerinin özellikle gençlere yönelik

gaddarca ve küfürler dolu gözaltı sahneleri de videolarla paylaşıldı. Diğer taraftan kolluk güçleri, sokak direnişlerindeki eylemcilerin kararlı mücadelesini bastıramadıkları için, sokağa çıkma yasakları her defasında uzatılıyor.

İşbirlikçi yerel burjuvazi, Fransız devletinin saldırılarına arka çıkarak, hareket özgürlüğünün engellenmesini ve halkın uğradığı olayları kınadığını beyan etti. Tüm yaşanan olayların kendilerinden kaynaklanmıyormuş gibi ve topluma suçluluk duygusu hissettirmek için yüzüstü ve arsızca "Toplu sorumsuzluğumuzdan kaynaklı, Guadelup'ta yeterince ölümümüz yok mu?" sorgulamasında bulunuyorlar. Burjuva medyası da yaşanan olaylar üzerinden halkı suçlama çığırkanlığı yapıyor. Düzen güçleri yaşanan olayları "vandallık" olarak damgalıyor ve eylemcilerin "kaos" ortamı yaratmanın peşinde oldukları temasını işliyorlar.

FRANSIZ DEVLETİN DAYATMALARI VE SENDİKAL ÖRGÜTLERİN CEVABI

Deniz Aşırı Bakanı Sébastien Lecornu adaya gelir gelmez sendikal örgütlerle görüşme talep etti. 1967'de Guadeluplu emekçilerin ücret artışı için yaptıkları büyük grevde, Fransız sermayedarların "Zenciler acıktığında işe geri dönerler" söylemi ve bakışıyla hareket eden Bakan, gelir gelmez sendikalara şartlar bildirdi. Bu şartların içinde, sözde "barikatlarda işlenen şiddetin, polis ve jandarmalara dönük öldürme teşebbüslerinin, şantaj ve cinsel şantajların sendikalar tarafından da kınanması" çağrısı yer alıyordu.

Fransız Bakan'ın adaya gelişindeki şaşaalı gösterişlerine ve hükmedici tavır-

larına aldirmayan sendikalar, görüşmeye gitmeyi reddettiler. Emekçilerin kararlı direnişini destekleyen ve taleplerini duyurmayı önüne görev olarak koyan sendikalar, Bakanla görüşmek yerine emekçilerin taleplerini ona ilettiler.

LKP'nin sürdürdüğü eylemler ve emekçilerin barikatlardaki kararlı direnişleri karşısında Fransa devleti çaresiz kaldı. Bir taraftan baskıyı sürdüren devlet, emekçilerin kararlılığı karşısında müzakerelerin önünü açma eğilimine girdi. Bakan, Guadelup'un "özerkliğini" tartışmaya hazır olduğunu, aşı şartının 31 Aralık'a kadar erteleneceğini, bin kişi için iş yaratılacağını ve klordekon ile zehirlenip prostat kanseri olan işçilerin durumunun meslek hastalığı sayılacağını açıkladı. Lecornu tarafından önerilen kısıntı düzeyindeki haklar, emekçiler tarafından kabul görmedi ve sokak çatışmaları devam etti.

MARTİNİK

Guadelup'taki isyanın başlamasından tam bir hafta sonra, 22 Kasım Pazartesi günü Martinik'te 20 sendikal örgütün genel grev çağrısıyla ilk blokajlar başladı. Grev bildirisinde, aşı yükümlülüğünün ve ücretlerin askıya alınmasının son bulması gibi çeşitli talepler öne sürüldü. Hayat pahalılığına karşı ücretin artırılması, yakıt ve gaz fiyatların artışına göre de asgari ücretlerin yükseltilmesi de talepler arasında yer aldı. Ek olarak, klordekon enfeksiyon testlerinin maliyetinin tamamının karşılanması acil bir ihtiyaç olarak vurgulandı. "Yenilenebilir genel grev", sağlık ve eğitim sektörünü ciddi anlamda etkiledi. Kreşlerde, okullarda, okul kantinlerinde, ayrıyeten toplu ulaşım ve taksilerde de kargaşa yaşandı.

Guadelup'taki sendikaların tersine, Martinik'teki sendikalar şiddeti kınamış ve barikatların kaldırılması yönünde çağrıda bulunmuştu. Toplantı yerinin önünde eylemciler "Biz buraya pazarlık yapmaya gelmedik" diye haykırırsalar da sendikalar Fransız Bakan Lecornu'nun görüşme talebini kabul ettiler. Bakan, Guadelup'ta olduğu gibi, burada da

sendikalara aşı konusunda esnemeye gidileceğini bildirdi. Görüşme sonrasında sendikal örgütlerin sözcüsü Bertrand Cambusy "Bakan, bu aşılama yükümlülüğü konusunda özgüllüğümüzün dikkate alınması gerektiğini açıkça anlamıştır." sözleriyle, bir pazarlığın gerçekleştirildiğini dile getirdi. Fakat sendikalar ve Bakanın görüşmesinde hangi anlaşmalar gerçekleşmiş olursa olsun emekçilerin sokaktaki kararlı direnişleri devam etti.

POLİNEZYA

Bir hafta boyunca hükümetle pazarlık yapan sendikal merkezler, 5 ana madde üzerinde anlaşma sağlanamaması üzerine greve çıktılar. Beş sendikal konfederasyondan dördü 24 Kasım Çarşamba günü grev çağrısı yaparak, kamu ve özel sektör için bir ortak platform oluşturdu. Grev ülkenin stratejik sektörlerini etkiledi.

Havalimanı itfaiyecilerin greve girmesiyle birçok uçuş iptal edildi. Liman sektöründe de büyük Papeete limanı ve gümrük bölgesi ayrıca etkilendi. Grevin başlamasıyla en çok etkilenen sektörlerden biri de posta hizmetleri oldu. Grev çıkan postacıların %24'ü, OPT şirketinin bürolarının yarısının kapanmasına neden oldu.

Hayat pahalılığı karşısında talep edilen ücret artışı %4'ken, pazarlıklarda hükümetin önerdiği oran ancak %2 idi. Bu oran 2020 yılında gıda fiyatlarına gelen zamlardan (%2,8) daha düşük.

Fransız sömürgeleri olan ada ülkelerinde yaşananlar, emekçilerin öfkesi sokağa taşıdığına, emekçiler hakları için sınıf dürtüleriyle hareket ettiğinde kimi hak kazanımlarının yolunun açılabilirdiğinin yeni bir örneğini oluşturuyor. XVI. yüzyıldan bu yana sömürgecilik boyunduruğu altında olan işçi ve emekçilerin grev ve genel grev yöntemiyle sermaye sınıfına ve emperyalizme karşı kararlı direniş ve mücadeleleri egemenlere geri adım attrabiliyor.

Macron'un AB için "yeni" stratejisi

Önümüzdeki yıldan itibaren Avrupa Birliği (AB) Konseyi'ne liderlik edecek olan Fransa, "AB'nin dış sınırlarını daha iyi korumak için yeni bir strateji" istiyor. 9 Aralık'ta verdiği bir demeçte, "Schengen ülkeleri bir kriz durumunda güvenlik güçleri gönderebilmeli." diyen Fransa Cumhurbaşkanı Macron, AB sınırlarını daha da ulaşılmaz kılmak için militarist yöntemler dahil, her şeyi reva görüyor.

Demecinin devamında, "Avrupa'nın dış sınırlarını korumak için yeni bir mekanizma geliştirmeliyiz." açıklaması yaptı Emmanuel Macron. Söz konusu mekanizma Şengen bölgesinde bir kriz olması durumunda yürürlüğe konacak. "Dış sınırlarımızın daha güçlü bir şekilde kontrol edilmesi gerekiyorsa bunu yapmalıyız." diyen Macron, böylece Fransa'nın 2022'de devralacağı AB Konseyi Başkanlığı'nda izleyecekleri stratejiye önden işaret etmiş oldu.

Sınırların güçlendirilmesine karar verebilecek düzenli bakan toplantıları da öneren Macron, "Göç dalgasına karşı daha etkin önlemler almalıyız." dedi.

"GÖÇ DALGASINA KARŞI DAHA HIZLI HAREKET"

Fransa Cumhurbaşkanı, son haftalarda Polonya ve Beyaz Rusya sınırı ile İngiliz Kanalı'nda (Ärmelkanal) yaşanan mülteci dramını -sorumlusu sanki kendileri değilmiş gibi-, AB'nin "yeni stratejisine" dayanak yapma riyakarlığından da geri durmadı.

Macron, "Bugüne kadar ortaklarımızdan herhangi biri yardım istediğinde tepkilerim hep çok geç olmuştur. Benim için egemen bir Avrupa, sınırları kontrol altında olan bir Avrupa'dır." diyerek, Avrupa'yı "istenmeyenlere" ulaşılmaz kılmak için ne gerekiyorsa yapacaklarını beyan etti.

Fransa'nın AB Konseyi Başkanlığı

döneminde göçmenlerin Avrupa'da daha adil dağılımını sağlayan "Avrupa Göç Paketi"nin da geliştirilmesine vurgu yapan Fransa Cumhurbaşkanı, "bunun için insan kaçakçılarını karşı savaşmak için 'menşe ülkeleri' (göçmenlerin geldiği ülkeler) ve transit ülkelerle birlikte çalışmak gerektiğini", Avrupa'da iltica kurallarının "uyumlu hale getirilmesini ve basitleştirilmesini" savundu. "Basitlikten" kastın hızlı sonuçlandırılması olduğu, "uyumlu"dan kastın ise iltica etmeyi nerdeyse imkansızlaştırmak olduğu açıktır. Halihazırda Avrupa'da bulunan göçmenlere "daha iyi eşlik edilmesi", yani daha iyi kontrol altına alınması gerektiğini de vurgulayan Macron, Avrupa'da yaşayan göçmenlere hayatın daha da zorlaştırılmasını önermiş oluyor.

AB SAVUNMA POLİTİKASINDA "YENİ" ROTA

AB'yi daha da militarize hale getirmek için göçmen kartını suiistimal eden Macron, dış politika alanında AB'nin askeri hareket kabiliyetini genişletmek için yeni bir "Avrupa savunma stratejisi" oluşturmak istiyor. Afganistan'da ve bazı başka yerlerde Avrupa birliklerinin ABD'ye bağımlı olmasını da eleştiren Macron, "İç iş birliğine dayalı bir Avrupa'dan, özgür kararlar alan ve kendi kaderini kendi eline alan, dünyada güçlü bir Avrupa'ya geçmeliyiz." diyor.

Avrupa'nın "yeni stratejisi" aynı zamanda okyanuslar, uzay ve siber dünya gibi "yeni çatışma alanlarını" da kapsıyor.

Bu "yeni" strateji aralık ve mart aylarında yapılacak AB zirvelerinde yeniden masaya yatırılacak ve bu "yeni" stratejinin rotası kuşkusuz ki AB'nin dünya pazarında ABD'nin "lütfettiği kadar" değil, "hak ettiği" kadar pay alması olacak.

İtalya'da 2022 bütçesine karşı grev çağrısı

Mario Draghi hükümetinin parlamentoya sunduğu 2022 yılı bütçesine karşı İtalya'nın üç büyük sendika Konfederasyonu'ndan ikisi, Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL) ile Unione Italiana del Lavoro (UIL) 16 Aralık Çarşamba günü için sekiz saatlik grev çağrısında bulundu. Konuyla ilgili açıklamada "tatmin edici olmayan ve ücretlilere yeterli fon sağlamayan 2022 bütçesinin protesto edileceği" belirtildi. İtalya sol basınında yer alan haberlere göre ise, Konfederasyonlar grev çağrısı yapsa da, grev için hazırlık yapmıyor ama Draghi hükümetiyle bütçede sendikaların kabul edebileceği bir çözüm bulmak için görüşmelerini sürdürüyorlar. Oysa AB tarafından işçi düşmanı gerici reformlara zorlanan Draghi hükümetinin manevra alanın daraldığı belirtiliyor.

Geçen hafta araştırma enstitüsü Censis'in yayınladığı araştırma sonuçları İtalya'da 'yoksullukta artış eğitim kalitesinde düşüş' olduğunu kayıt altına almış ve ülkenin demografik yapısındaki geriye gidişi ortaya koymuştu. Örneğin, çalışanların üçte biri en fazla ortaokul diplomasına sahipken, İtalyanların çoğunluğu ise (yüzde 56,4) pandemi sonrasında bozulan ekonomik durumlarının düzeleceğine inanmıyor. Yüzde 28,4'ü kesim ise du-

rumun daha da kötüleşmesini bekliyor. Yoksulluk nedeniyle birçok ailenin çocuk yapmaktan vazgeçmesi sebebiyle 2015-2020 yılları arasında İtalya'da doğurganlık oranında yüzde 16,8'lik bir düşüş olduğu belirtildi.

Yaygınlaşan yoksulluk kötüleşen eğitim, gerileyen sağlık hizmetleri, düşük ücret dayatmaları gibi saldırılar İtalya işçi sınıfının direnme ve mücadele dinamiklerini mayalıyor. Geçen Cumartesi günü İtalya'nın 23 şehrinde sendikaların taban örgütlerinin düzenlediği protestolarda, 16 Aralık'ta yapılması planlanan "Draghi Gününe Hayır" grevine katılma çağrısı yapıldı. Sol basın, CGIL Genel Sekreteri Landini'nin grev kararı almasını, "sendikaların alanları taban örgütlerine bırakmak istemediği" şeklinde yorumluyor. Taban örgütlerinin birleşik güçlerinin sendika yönetimlerinden bağımsız olarak gerçekleştirdikleri "Draghi Gününe Hayır" eylemlerine on binlerce kişinin katılması sendika bürokratlarını da rahatsız etmişti.

Draghi'nin çabalarını olumlu gördüğünü belirten, CGIL Genel Sekreteri Maurizio Landini, ancak vergiler, emekli maaşları, okullar, sanayi politikası ve yoksulluğun azaltılmasıyla ilgili önlemlerin eşit düzeyde olmadığını vurgulayarak da eleştirmişti. UIL Genel Sekreteri Pierpaolo Bombardieri, Maurizio Landini'nin yorumlarına katıldığını belirtirken, ülkenin üçüncü büyük Konfederasyonu olan Confederazione Italiana Sindacati Lavoratori'nin (CISL) genel sekreteri Luigi Sbarra ise, "genel grev başlatmanın ve çatışmayı radikalleştirmenin yanlış" olduğunu iddia ederek, "diyalog, uyum ve sorumluluk" üzerine odaklanması gerektiğini söyledi.

Sosyal demokrat Partito Demokratio'nun (PD) yönetim kurulu üyesi Enrico Borghi, yapılan grev çağrısının "nesnel olarak abartılı bir karar" olduğunu iddia ederek kınarken, PD Senatörü Stefano Collina ise CISL sendikasının "greve katılmamakla iyi yaptığını" söyledi.

Taban örgütlerinin kararıyla yapılan eylemler sendika bürokratlarını grev çağrısı yapmak zorunda bıraktı. Ancak görünen o ki, konfederasyonların derdi kazanımlar için hükümeti basınç altına almaktan çok taban örgütülüğüne dayalı mücadelenin önünü kesmektir. Grev kararı alıp ardından Hükümetle görüşmelere yoğunlaşmaları bunu gösteriyor. Görünen o ki işçiler, bürokratların oyununa gelmeyip mücadeleyi yükseltirlerse taleplerini hükümete kabul ettirebilirler.

Hindistan'da çiftçiler kazandı

Hindistan'da onbinlerce çiftçi bir seneye yakındır sürdürdükleri direnişlerini kazanımla noktalandı. Çiftçiler, Kasım 2020'de, hükümetin tarım piyasasını liberalleştirmeye yönelik yasa paketini kabul etmesi üzerine protestolara başlamıştı. Başkent Yeni Delhi çevresinde kamp kurarak protestolarını sürdüren çiftçiler bir yıldır kampı terk etmeyerek çadırlarda direniyordu.

Faşist hükümetin tüm tehdit ve saldırılarına, gözaltılarına rağmen, çiftçiler yasa geri alınana değin buldukları yeri terk etmeyeceklerini döne döne dile getirdiler ve eylemleriyle gösterdiler.

Hindistan parlamentosu kırıp dağıtmadığı direniş karşısında havlu atmak zorunda kalmış, yakınlaşan seçimlerin de basıncıyla, geçtiğimiz günlerde Kasım ayı sonunda değişikliği askıya aldığını açıklamıştı.

Bunun ardından çiftçi dernekleri perşembe günü yaptıkları açıklamayla direnişlerini sonlandırdıklarını duyurdu. Hariya ve Delhi eyaletleri arasındaki sınırda olduğu gibi birçok bölgede çiftçiler 9 Aralık Perşembe günü faşist Modi hükümetine karşı kazandıkları zaferi kutladılar.

Endonezya'da asgari ücret grev ve mitingleri

Türkiye gibi Endonezya'da da asgari ücret her yılın sonunda yeniden belirleniyor. 2022 yılı için asgari ücret görüşmeleri sürerken Endonezya'da sendikalar ilan ettikleri eylem haftası çerçevesinde yüksek asgari ücret için eylem çağrısında bulundular.

Yapılan çağrıya bağlı olarak Pazartesi günü Makassar ve Medan'da grevler gerçekleştirildi. Tangerang sanayi bölgesinde ise binlerce işçinin yer aldığı göster gerçekleştirildi.

Çarşamba günü de Jakarta'da 10.000'den fazla katılımcıyla büyük bir miting yapıldı. Surabaya, Cirebon, Batam, Bekasi ve Medan sanayi merkezlerinde çok sayıda protesto eylemleri yapıldı. En büyük etkinliklerden biri de binlerce işçinin katılımıyla Tangerang sanayi bölgesinde gerçekleşti.

Dünyadan grev ve eylemler

ABD'DE KELLOGG'S İŞÇİLERİ GREVDE

ABD merkezli kahvaltılık gevrek şirketi Kellogg's fabrikalarında işçiler son iki aydır grevde. ABD'deki dört fabrikada yeni bir toplu sözleşme için grevde olan 1.400 işçiyi kapitalistler işten çıkarmakla tehdit ediyor. İşçiler yüzde 6'nın üzerindeki enflasyon karşısında daha yüksek ücret ve daha iyi çalışma koşulları için grev yapıyor. Geçen Pazar, grevciler büyük bir çoğunlukla Kellogg's ve BCTGM sendikası arasında müzakere edilen son teklifi reddetmişti. Sefalet dayatan kapitalistlerin sunduğu teklif yüzde 3'lük bir ücret artışıydı.

AVUSTRALYA'DA ÖĞRETMENLERDEN GREV

7 Aralık'ta Avustralya'nın New South Wales eyaletinde binlerce öğretmen daha yüksek ücret ve daha iyi çalışma koşulları için bir günlük greve gitti. Sidney'de parlamento önünde toplanan eğitim emekçileri, maaşlarının önceki yıllarda diğer alanlara göre düşmesinin ardından yüzde 7,5 oranında yıllık ücret artışı talep ettiler. Öğretmen eksikliği de aşırı yüklenmeye yol açıyor. Grev nedeniyle yaklaşık 400 okul kapalı kaldı. Hükümet, kamu ücret artışlarını yüzde 2,5 ile sınırladı.

QUEBEC'TE KREŞLER SÜRESİZ GREVDE

Kanada'nın Quebec eyaletindeki dev-

lete ait 400 kreşteki 11.000 çalışan, yeni bir toplu sözleşme için geçtiğimiz Çarşamba günü süresiz greve başladı. CSN sendikası ile il hükümeti arasındaki müzakerelerde; kreşlerde idare, mutfak vb. alanlardaki çalışan işçilerin ücret artışı sorunu nedeniyle uzlaşma sağlanamadı.

Eğitmcilerin yüzde 20 daha fazla ücret almasına karşın, hükümet, geri kalan kreş çalışanları için sadece yüzde 9 artışı teklifi yapıyor. Müzakereler devam ederken, tüm kreş çalışanlarının grevde olması nedeniyle kreşler kapalı kaldı.

PENCAP'TA OTOBÜS ŞOFÖRLERİ SÜRESİZ GREVDE

Hindistan'ın Pencap eyaletindeki devlet otobüs şirketlerinden Punjab Roadways (PUNBUS) ve PPSU Road Transport Corporation'dan (PRTC) binlerce otobüs şoförü geçen hafta Salı günü süresiz greve gitti. Taşeron işçilerinin

kadroya geçirilmesi ve geçici sözleşmelerin son bularak sürekli istihdam edilmeleri işçilerin taleplerinin en başında geliyor. Bu, sürücü veya ofis çalışanı olarak çalışan yaklaşık 8.000 kişiyi etkiliyor.

Eylül ayında otobüs sürücüleri 14 gün süren bir grev yapmış, kendilerine verilen daimi istihdam vadinin ardından grevlerini sonlandırmışlardı. Kalıcı istihdam olmayan işçiler sosyal güvenlik haklarından da yararlanamıyor.

PAKİSTAN'DA PROTESTOLAR

Pakistan'ın Belucistan eyaletindeki liman kenti Gwadar ve çevresinde haftalardır elektrik ve su kesintileri, kontrol noktalarındaki taciz ve Çin gemilerinin "yasadışı balıkçılığı" nedeniyle protestolar düzenleniyor. Balıkçılar, işçiler, sivil aktivistler vb. gösteriler yaparak trafik yollarını oturma eylemleriyle bloke ediyor. Pazartesi günü de kadınların büyük protesto yürüyüşü dikkat çekti. Liman

şehri, CPEC'nin (Çin-Pakistan Ekonomik Koridor Projesi) bir parçası ve bölge sakinleri projenin yaşam koşullarını çok daha kötü hale getirdiğinden şikayet ediyor.

ALEXİS KATLEDİLİŞİNİN 13. YILINDA ANILDI

Yunanistan'da Atina'da 2008 yılında polis kurşunuyla yaşamını yitiren 16 yaşındaki Aleksandros Grigoropoulos'un (Alexis) ölümünün 13. yılında Atina ve Selanik başta olmak üzere ülke çapında protesto yürüyüşleri düzenlendi. Yürüyüşe öğrenci dernekleri ve sol gruplar çağrı yaptı.

Gösteriler nedeniyle bölgeye 4 bin polisin gönderildiği ifade edilirken, polis terörü de devreye girdi. Atina'daki yürüyüşün ardından Grigoropoulos'un öldürüldüğü Eksarhia semtinde toplanan göstericilere polis göz yaşatıcı gazla saldırdı.

6 Aralık 2008 tarihinde Eksarhia bölgesinde bir polisin gençlere ateş açması sonucunda genç öğrenci Aleksandros Grigoropoulos kalbinden vurulmuştu. Bu, başta Atina olmak üzere tüm ülkede günlerce süren büyük protesto gösterileriyle karşılanmıştı. Grigoropoulos'a kasıtlı olarak ateş ettiği belirlenen bir polis müebbet alırken, diğer bir polis de 10 yıl hapse mahkum edilmişti. Müebbet cezası alan polis, affa denk gelen değişikliklerle 2019'da serbest bırakılmıştı.

Dünya genelinde işsizlik, yoksulluk, açlık ve eşitsizlik her geçen gün büyürken silah tüccarları kasalarını doldurmaya devam ediyor. Dünyanın en büyük 100 silah üreticisi pandemiye rağmen 2020'de satışlarını arttırdı.

Araştırma enstitüsü SIPRI raporuna göre şirketler, 2020'de 531 milyar ABD doları (470 milyar avro) değerinde silah sattı. Bu, 2019'dan yüzde 1,3 daha fazlaydı. 2015'e kıyasla ise yüzde 17'lik bir artış. Bir çok ülkenin ekonomisi pandemi nedeniyle daralırken, silah şirketlerinin satışları art arda altı yıl arttı. ABD şirketleri açık ara önde bulunuyor ve onu Çin şirketleri izliyor. Kapitalizmin pandemiyle derinleşen krizine, küçülen küresel ekonomiye ve tedarik zinciri darboğazlarına rağmen sermaye devletleri

Silah endüstrisi patlama yaşıyor

savaş ve saldırganlığa yatırım yapmayı ve çarklarını döndürmeyi ihmal etmedi.

ABD şirketleri 2020'de sıralamada hakim yerlerini korudu. Listedeki 41 ABD şirketinin silah satışları, 2019'a göre yüzde 1,9 artarak 285 milyar dolara ulaştı. ABD silah üreticileri, ilk 100'deki toplam silah satışlarının yüzde 54'ünü oluşturuyor.

Silah satışlarında ikinci en büyük pay yüzde 13 ile Çin tarafından kaydedilirken, onu Birleşik Krallık yüzde 7,1 ile izledi. SIPRI araştırmacıları ayrıca Çinli şirketlerden bazılarının "dünyanın en gelişmiş askeri teknoloji üreticileri" haline geldiğini söyledi. Sıralamada temsil

edilen beş Çinli şirketin geçen yıl 66,8 milyar dolar cirosu vardı. Yedi İngiliz savunma şirketi ise, 2019'dan yüzde 6,6 daha fazla olan 37,5 milyar doları satış bildirdi.

Rapora göre, Avrupa merkezli 26 şirket, 109 milyar dolar değerinde satışla en büyük 100 silah şirketinin satışlarının yaklaşık beşte birine sahipti. Listede ilk on sıradaki tek Avrupalı şirket olan BAE Systems, satışlarını yüzde 6,6 artışla 24 milyar dolara çıkardı. SIPRI'nin en büyük 100 silah şirketi listesindeki dört Alman şirketi yüzde 1,3'lük bir satış artışı kaydederken, en büyük Alman silah üreticisi Rheinmetall yüzde 5,2'lik bir artış

kaydetti. Gemi yapımıcısı ThyssenKrupp ise yüzde 3,7 düşüş bildirdi.

Dördüncü sırada yer alan Rusya'nın yüzde 6,5'lik önemli bir düşüşle 26,4 milyar dolara gerilediği belirtiliyor. SIPRI'ye göre bu, pandeminin neden olduğu teslimat gecikmelerinden ve devlet silahlanma programının sona ermesinden kaynaklandı.

Dünyada emekçiler, pandeminin de ek olarak ivme kazandırdığı işsizlik, yokluk ve yoksullukla pençeleşirken, adeta yaşam savaşı verirken, silah endüstrisindeki kapitalist tekeller kârlarını katlayarak zenginliğini büyütüyor. Emperyalist kapitalist düzenin vahşi yüzü pandemide dahi patlama yaşayan savaş harcamaları ve ticaretiyle açıkça ortaya seriliyor.

Biden ile Putin arasında video görüşmesi

ABD Başkanı Joe Biden'in Vladimir Putin ile yaptığı video görüşmesi, Ukrayna ihtilafı anlaşmazlığında herhangi bir yakınlaşma getirmedi. Biden'in Ulusal Güvenlik Danışmanı Jake Sullivan'ın dediğine göre, iki saatlik görüşme sırasında ABD Başkanı, Putin'i bir Rus işgali durumunda ABD ve Avrupalı müttefiklerinden "ağır ekonomik yaptırımlar" ile tekrar tehdit etti. Bu durumda ABD Başkanı, Ukrayna'nın kendisini daha da silahlandıracağını ve doğu kanadındaki NATO ortaklarını güçlendireceğini de duyurdu. Bu, ittifakın Doğu Avrupa üye ülkelerinde daha fazla ABD askerinin konuşlandırılması anlamına gelebilir. Video zirvesinde Putin, NATO'nun doğruya doğru genişlemesine son verilmesi çağrısını yineledi. Batı askeri ittifakının doğruya yayılmayacağına ve orada saldırı silahları konuşlandırmayacağına dair bağlayıcı yasal garantiler istiyor.

Sullivan, Biden'in taviz vermediğini söyledi. Açıklamaya göre Biden, "ülkelerin kiminle birlikte çalışacaklarını özgürce seçebilmeleri gerektiğini" savunuyor. ABD ve müttefikleri, Moskova'nın talebinin kabul edilmesinin söz konusu olmadığını önceden belirtmişlerdi. Beyaz Saray basın sözcüsü Jen Psaki, "Kimin NATO'ya üye olacağına Rusya değil, NATO üyesi ülkeler karar veriyor" dedi. Rusya, NATO'nun ilerlemesiyle kendisini tehdit altında görüyor ve komşusu olan eski Sovyet cumhuriyetleri Ukrayna ve Gürcistan'ın NATO'ya girmesini engellemek istiyor. Putin ayrıca Rusya'nın NATO askeri altyapısını Ukrayna'ya taşımanın "kırmızı çizgiyi" geçmek olacağını belirtmişti.

Ukrayna çelişkisinden artan gerilimler üzerine, Putin ve Biden iki saat boyunca konuştular. Kremlin, diyalogun tarafsız ve açık olduğunu duyururken, ABD de "Faydalı bir toplantıydı" açıklamasını yaptı. Görüşmenin Biden'in ABD'nin tutumunu çok net bir şekilde açıklamasını sağlamaya vesile olduğu belirtilirken, Rus tarafı da görüşmeyi sürdürmek istediklerini söyledi.

Beyaz Saray, Putin'in henüz bir karar vermediğine inanıyor. Daha sonra Beyaz Saray'dan yapılan açıklamada, Biden'in, ülkesinin Rus ekonomisine pahalıya mal olabilecek önlemleri almaya hazır olduğunu ifade ettiği belirtildi. Kremlin'e

göre Putin, gerilimden Rusya'yı sorumlu tutmanın yanlış olduğunu vurguladı. Ne de olsa Ukrayna topraklarında varlığını genişletmek için tehlikeli girişimlerde bulunan NATO'dur. Putin, askeri ittifakın askeri potansiyelini Rus sınırları yakınında genişlettiğini belirtti. Putin'in Biden'a Moskova-Washington ilişkilerinin diğer yönlerini normalleştirmek için diplomatik çabalarla karşılıklı tüm kısıtlamaların kaldırılmasını teklif ettiğini söyledi. Kremlin daha sonra Sullivan ile Biden'ın konuyla ilgili hiçbir taahhütte bulunmadığını söyledi.

Ancak ABD Başkanı ve Putin, ekiplerine müzakerelere devam etmeleri talimatını vermişti. Sullivan, ABD'nin Putin'in Ukrayna'nın işgali konusunda henüz nihai bir karar vermediğini varsaydığını söyledi. ABD, Rusya'yı haftalardır Ukrayna sınırına çok uzak olmayan bir yere asker göndermekle suçluyordu. Buna göre Batı da Rusların eski Sovyet cumhuriyetini işgal etmesinden korkuluyor. Rusya bunu reddediyor ve Ukrayna'yı ayrılıkçı bölgelere sınır üzerinde 120 binden fazla asker konuşlandırmakla suçluyor.

BİDEN DEVLET BAŞKANLARIYLA GÖRÜŞTÜ

Putin ile görüşmesinin ardından Biden, giden Şansölye Angela Merkel,

Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, İngiltere Başbakanı Boris Johnson ve İtalya Başbakanı Mario Draghi ile görüştü. Rusya ile diyalogu sürdürmenin gerekli olduğu konusunda mutabık kalındı. İngiltere Başbakanı Johnson'ın bir sözcüsü, ilgililerin Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik tehdit edici davranışlarına son vermesi gerektiğini vurguladıklarını söyledi. ABD'ye göre, müttefikler bir gün önce "bir anlaşmaya varmak için birbirleriyle yakın temas halinde kalma konusunda" anlaşmışlardı. Rusya'nın Ukrayna sınırlarında yeniden silahlanmasına tepki olarak koordineli ve kapsamlı bir yaklaşım sergilemek istiyorlar.

Sullivan, Biden'in bu perşembe günü Ukrayna Devlet Başkanı Volodimir Zelenski ile görüşeceğini duyurdu. ABD Dışişleri Bakanı Antony Blinken, video zirvesinden önce Zelenski ile telefonda konuşmuştu. Bakanlığınca göre Blinken, ABD'nin "Rus saldırganlığı karşısında" Ukrayna'nın egemenliğine, bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne verdiği sarsılmaz desteği yeniden teyit etmişti. Kremlin Sözcüsü Dmitri Peskov ise, görüşmeden önce "Rusya'nın kimseye saldırma planı yok ama bizim 'kırmızı çizgilerimiz' var" dedi. Geçen hafta Putin, NATO askeri altyapısının Ukrayna'ya taşınmasının Rusya açısından böyle bir "kırmızı çizgi" temsil edebileceğini ve Kuzey Akımı 2 gaz boru

hattının Rusya'ya karşı bir koz olarak kullanılabileceğini söyledi.

ALMANYA VE AB ENDİŞESİ

Yeni Şansölye Olaf Scholz da Rus askerinin Ukrayna sınırına konuşlandırılmasıyla ilgili endişelerini dile getirenlerden biri. Scholz, şu anda ancak diplomatik olarak etkisiz hale getirilebilecek "çok çok ciddi bir durum" var dedi. Ayrıca Avrupa'da güvenlik ve işbirliğinin yumuşama politikasında müzakere edilen ve bugün de etkisini sürdürmeye devam eden ilkeleri öngördüğü konusunda uyardı. Rusya'yı da krizi diplomatik yollarla çözmeye çağırdı. Almanya'nın yeni federal hükümeti Almanya, Fransa, Rusya ve Ukrayna ile sözde Normandiya formatındaki arabuluculuk çabalarına güvenmeye devam edecek. AB Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen ise Moskova'yı yeni yaptırımlarla tehdit etti.

AB'li şefler, Avrupa Birliği'nin Moskova'dan gelecek daha fazla saldırganlığa karşı kararlı davranacağı, mevcut yaptırımları genişletilebileceği veya yeni cezai tedbirler alabileceği açıklamasını yaptılar. "AB'nin Ukrayna'ya koşulsuz ve sarsılmaz desteğini" sürdüreceklerini belirttiler. Yanı sıra şu anda Avrupa'nın güvenliğini daha da istikrarsızlaştıran şeyin, Rusya'nın bilinçli kararları ve saldırgan eylemleri olduğu ileri sürüldü.

Pekin'deki olimpiyatlara boykot kararları

ABD ve Çin arasında emperyalist hegemonya çerçevesinde bir dizi konuyu içeren büyük gerilim yaşanıyor. Bu gerilim özellikle de ABD emperyalizmi tarafından sürekli olarak kışkırtılıyor. İki devlet arasındaki ilişkiler, diplomatik temasın kurulduğu 1979 yılından bu yana en düşük seviyede seyrediyor. Biden, Çin'i ABD için en güçlü rakip ve en büyük jeopolitik tehdit olarak görüyor. Bunun için de vesile buldukça Çin'e karşı saldırgan tutumunu ortaya koymaktan kaçınmıyor.

ABD Başkanı Joe Biden ve yönetimi şimdi de 4-20 Şubat 2022 tarihleri arasında gerçekleşecek olan Pekin Kış Olimpiyatları'nı diplomatik olarak boykot edeceğini duyurarak, Çin karşıtı provokatif tutumuna yenisini ekledi. Beyaz Saray sözcüsü Jen Psaki, pazartesi günü yaptığı açıklamada Joe Biden yönetiminin Çin'deki olimpiyatlara diplomat veya resmi temsilci göndermeyeceğini açıkladı. Sincan özerk bölgesindeki "soykırım" iddiası ve diğer insan hakları ihlalleri, boykotun gerekçesi olarak sunuldu. Diplomatik boykota rağmen ABD'li sporcuların oyunlarda yer alacağı belirtildi.

ABD hükümetinin olimpiyatları tam boykot etmekten neden kaçındığı sorulduğunda ise Psaki, olimpiyatlar için yoğun bir şekilde antrenman yapan sporcuları cezalandırmak istemediklerini söyledi. ABD hükümetinin, aldığı karar hakkında uluslararası ortaklarını bilgilendirdiğini ve kendi kararlarını vermelerini

onlara bıraktığını vurguladı.

Biden, boykot kararını, Çin'deki insan hakları ihlallerini, Sincan'daki Uygur Müslümanlarının baskı altına alınmasını ve Hong Kong'daki "demokrasi hareketine yönelik baskıyı" protesto etmek için alındığını kasım ayı ortasında duyurmuştu. Demokrat Meclis Başkanı Nancy Pelosi ve Cumhuriyetçi Senatör Mitt Romney de dahil olmak üzere her iki partiden çok sayıda milletvekili diplomatik boykotu savunurken, bazı Cumhuriyetçi senatörler de tam boykot çağrısında bulundu. Sincan, Tibet ve Hong Kong özerk bölgelerinde de kış oyunları için boykot çağrı-

ları yapıldığı ileri sürülüyor.

BİR BOYKOT DA KANADA'DAN

ABD, İngiltere ve Avustralya'dan sonra Kanada, Pekin'deki Kış Olimpiyatları'na diplomatik boykot uygulanacağını duyurdu. Kanada Başbakanı Justin Trudeau, Pekin'deki Kış Olimpiyatları'na diplomatik boykot uygulanacağını ancak sporcuların müsabakalara katılabileceğini açıkladı. Trudeau, Dışişleri Bakanı Melanie Joly ve Spor Bakanı Pascale St-Onge ile başkent Ottawa'da basın toplantısı düzenledi. Başbakan Trudeau, konuyu Kanada'nın müttefikleriyle müzakere

ettiklerini ve Pekin'deki Kış Olimpiyatları'na diplomatik boykot uygulayacaklarını söyledi.

Alınan kararı kişisel sosyal medya hesabından da duyuran Başbakan Trudeau, Çin'deki "insan hakları ihlalleriyle ilgili haberler" bahanesini öne sürerek "derin rahatsızlık" duyduklarını ve bu nedenle diplomatik temsilci göndermeyeceklerini belirtti. Trudeau, sporcuların müsabakalara katılabileceğini ancak ülkesi adına hiçbir bakan veya diplomatın katılmayacağını kaydetti.

ÇİN'DEN "KARARLI ÖNLEMLER" ÇIKIŞI

"ABD rotasında ısrar ederse, Çin kararlı adımlar atacaktır" diyen Pekin, Biden yönetiminin kararına son derece öfkeli tepki gösterdi ve "kararlı karşı önlemlerle" tehdit etti. Çin Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Zhao Lijian, pazartesi günü, ABD'li politikacılar bir davet bile almadan önce "Boykot sorununu abartıyorlar" diye eleştirdi. Zhao Lijian ABD'nin tutumunu, "Olimpiyat ruhuyla alay etmek, siyasi bir provokasyon ve 1,4 milyar Çinliye bir saldırıdır." biçiminde değerlendirdi. Çin halkı ve dünyanın, Amerikan politikacılarının ikiyüzlülüğünü ve Çin karşıtı doğasını daha net göreceğini vurguladı.

ABD ile Çin arasında gerginliğe neden olan birçok konuya şimdi de olimpiyatlar eklenmiş oldu. Dünyanın en büyük ekonomileri arasındaki siyasi ve ekonomik rekabet son birkaç yılda giderek yoğunlaşıyor.

Julian Assange: Emperyalist dünyanın kin ve intikam histerisi

İngiltere'nin 'bağımsız' mahkemeleri ABD'nin talebine uyararak, Julian Assange'ın Amerika'ya iade edilebileceğine karar verdi. Assange'ın 'suçu', ABD emperyalizminin Irak ve Afganistan'da işlediği ağır savaş suçlarıyla ilgili belgeleri dünyaya duyurmaktır. İnsanlığa karşı işlenen savaş suçlarıyla ilgilenmeyen Amerikan 'adaleti' 18 farklı 'suç'tan yargılamak istediği Assange'ı 175 yıl hapis cezasına çarptırmak için hazırlık yapıyor.

ABD rejimi, Wikileaks platformunu kurarak emperyalistlerin suçlarının bir kısmını ifşa eden 50 yaşındaki Julian Assange'a büyük bir kin besliyor. Nitekim

ABD daha önce de Assange'ın iadesini talep etmiş ancak Londra Yüksek Mahkemesi bu talebi reddetmişti. Cuma günü skandal bir karara imza atan aynı mahkeme, bu defa Julian Assange'ın ABD'ye iadesine hükmetti. Kararın kesinleşmesi için, İngiltere İçişleri Bakanı Priti Patel tarafından onaylanması gerekiyor. Amerikancı İngiliz hükümetinin bakanı, ciddi bir baskı altında bırakılmazsa, büyük ihtimalle iade kararını onaylayacaktır. Assange'a düşmanlık yapan İngiliz hükümeti, -Ekim ayındaki iki günlük temyiz duruşmasında olduğu gibi- bu defa mahkemeye çıkmasına bile

izin vermedi.

Assange'ın hayat arkadaşı ve savunma avukatı Stella Moris, "mümkün olan en erken zamanda bu karara itiraz edeceğini" açıkladı.

Londra mahkemesi Julian Assange'ın ABD'ye iade edilmesi kararını Uluslararası İnsan Hakları Günü ile Nobel Barış Ödülü'nün Oslo'da iki gazeteciye verildiği güne denk getirilmesi dikkat çekicidir.

Muhalefetteyken Assange'ın ABD'ye iade edilmesine yüksek sesle karşı çıkan Yeşillerin eş başkanı ve Almanya'nın yeni dışişleri bakanı Annalena Baerbock, kararı tam bir ikiyüzlülükle karşıladı.

Kararın gerekçelerini henüz bilmediğini iddia eden Baerbock, bu konuda daha fazla bir şey söyleyemeyeceğini belirterek, iade kararını 'meşru' kabul ettiğini gösterdi.

Julian Assange emperyalist haydutların Irak ve Afganistan'da insanlığa karşı işledikleri ağır suçları deşifre ederek savaş baronlarının suratlarındaki maskeyi parçalamıştı. Suçlarının deşifre edilmesini affetmeyen haydutlar sürüsü İngiltere hapisanelerinde esir tuttukları Assange'ı ABD'ye iade ederek intikamlarını almaya çalışıyorlar. Julian Assange'ın ABD'ye iade edilerek tek kişilik hücrelerde ölüme terk edilmesine karşı çıkmak, emperyalist haydutların istila ve soygun savaşlarına karşı çıkma kadar önemlidir.

“Sürüyor kavga ve süreceek...”

Erdal Eren ölümsüzdür!

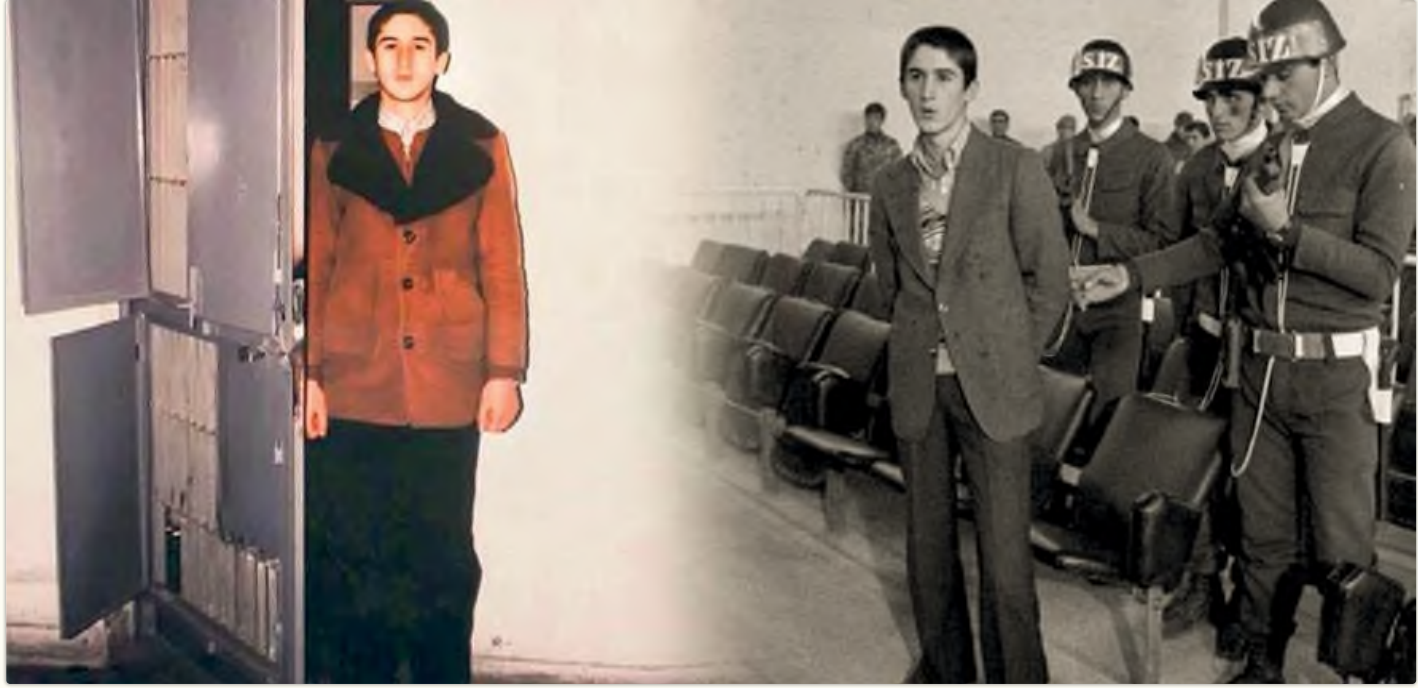
“Yaşı büyütülerek idam edilen çocuk...” Her senenin 13 Aralık tarihinde bu sözler ile anımsanıyor Erdal Eren. Ancak onu yalnızca bu sözler ile tanımlamak, faşizmin kurbanı olmuş küçük bir çocuk olarak görmek yanlış ve fazlasıyla eksik kalır. Çünkü o, kendinden son derece emin adımlar ile idam sehпасına başı dik bir şekilde giderken, mücadele tarihimize hiç unutulmayacak bir direnç aşıladı. Ardında bıraktığı mektubunda dahi yalnızca bu kararlılığın sonsuz yankısı vardı:

“Çok büyük bir ihtimalle bu işin ölümle sonuçlanacağını çok iyi biliyorum. Buna rağmen korkuya, yığınlığa, karamsarlığa kapılmıyorum ve devrimci olduğum, mücadeleye katıldığım için onur duyuyorum. Böyle düşünmem, böyle davranmam, halka ve devrime olan inancımın gelmektedir. Ölümün korkmadığımı söylemem, yaşamak istemediğim, yaşamaktan bıktığım şeklinde anlaşılmalıdır. Elbette ki hayatta olmayı ve mücadele etmeyi arzularım. Ancak karşıma ölüm çıkmışsa, bundan korkmamam, cesaretle karşılamam gerekir...”

12 Eylül 1980 askeri faşist darbenin öncesi, gençliğin, işçi ve emekçilerin, ezilen kesimlerin sokaklarda omuz omuza mücadele verdiği ve mücadelenin toplumsallaştığı yıllardı. Denizleri, Mahirleri, İboları katlederek devrim mücadelesini bitirebileceklerini sananlar yanıldıklarını çok geçmeden anladılar. Ancak bu yenilgilerine ve yanılgılarına bir yenisini daha eklemek isteyenler, Türkiye tarihinin en kanlı planının hazırlığına giriştiler. 1980 askeri darbesi ile devrimcilerin, ezilenlerin, zulme ve haksızlığa karşı başkaldıran her kesimin üzerinden silindir gibi geçme hedefiyle sokaklarda, zindanlarda, ev baskınlarında katliamlar, işkenceler, tutuklamalar gerçekleştiler.

ŞİMDİ “GÖĞSÜMÜZÜN KAFESİNE SİĞMAZ YÜREĞİMİZ”, ERDAL OLUP GELECEĞİZ!

1980 yılında Ankara Yapı Meslek Lisesi öğrencisiydi Erdal. Ancak o, Yurtsever

Devrimci Gençlik Federasyonu saflarında örgütlü bir öğrenciydi. Aynı yıllar sokak ortasında işlenen cinayet haberlerinin de ardı arkasının kesilmediği yıllardı. 30 Ocak 1980 günü Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğrencisi Sinan Suner dönemin MHP’li bakanı Cengiz Gökçek’in koruması Süleyman Esendemir tarafından vurularak katledildi.

24 Şubat 1980 günü, Sinan Suner’in ölümünü protesto eden kitlenin içerisinde Erdal Eren de vardı. Eyleme asker saldırdı ve saldırı esnasında bir asker de öldü. Gözaltına alınanlar arasında Erdal Eren de bulunuyordu. Ve hiçbir delil bulunmamasına rağmen askerin öldürülmesinden o sorumlu tutuldu. Bir tiyatro sergilendi ve mahkemede en hızlı “yargılama” süreçlerinden birine tanık olundu. Çok geçmeden de Erdal Eren için idam kararı verildi. Bu göstermelik duruşmalarda dahi düzen Erdal’ı değil, Erdal faşist yönetimi yargıladı adeta. Bir duruşmada, “Benim hakkımda peşin bir yargılama yapıldığı son derece açıktır. Nitekim benimle ilgili olayın ertesinde Genelkurmay Başkanı’nın ‘Çoktandır idam olmuyor, bazı kişilerin idam edilmesi gerek’ şeklinde demeç vermesi benimle ilgili idam

kararıdır. Ve size de bu konuda ulaştırılan emirlerin açıkça dışa vurulmasıdır” diyerek, sergilenen oyunun gayet bilincinde olduğunu göstermişti.

Erdal Eren’in hikayesi ve devamında yaşananlar, insanın insan gibi yaşayabileceği bir dünya uğruna verilen kavganın devamlılığının göstergesi haline gelmiştir. Çünkü tarihimiz, Erdal’ın idam edilmesinin ardından 17 yaşındaki Ercan Koca’ya tanıklık eder. Ercan Koca da tıpkı Erdal gibi 17 yaşında devrimci bir liseliydi. Erdal’ın idamını protesto etmek için pankart asarken faşist darbeciler tarafından 15 Aralık günü işkence ile katledildi.

“GENÇLİK ERDAL ERENLEŞTİ KÖLELİK VE ZULMÜN ZİNCİRLERİNİ KIRMAK İÇİN”*

Öyle günlerden geçiyoruz ki birtakım veriler yaşanan haksız-hukuksuz tutuklamalarda, insanlık onuruna aykırı olan işkencede, faili meçhul cinayet ve kaybetme olaylarında 12 Eylül faşist darbesinin geride bırakıldığını ortaya koyuyor. O günlerden bugünlere baskı, şiddet ve sömürü hız kesmeden süregeldi. Ancak hız kesmeden süregelen, yalnızca düze-

nin saldırıları değildi. Bu çürümüş düzene karşı başkaldırı ve mücadele de her daim kararlılıkla sürdürüldü.

Bugün Erdal Eren’i yaşatmak, okulda, sokakta, işyerlerinde, yani bulunduğumuz her alanda mücadeleyi daha da yükseltmekten geçiyor. Şimdi son sözü Erdal’a bırakalım, çünkü o mücadelede yaşayacağını bilinciyle tereddütsüzce yürüdü bu yolda. Geride kalanlar olarak bizlerin omuzlarına, yiğitçe düşen yoldaşlarımızın çağrısına kulak verme sorumluluğu düşüyor:

“Şunu bilmenizi ve kabul etmenizi isterim ki, sizin binlerce evladınız var. Bunlardan daha niceleri katledilecek, yaşamlarını yitirecek, ama yok olmayacaklar. Mücadele devam edecek ve onlar mücadele alanlarında yaşayacaklar.

Sizlerden istediğim bunu böyle bilmeniz, daha iyi kavramaya çaba göstermenizdir. Zavallı ve çaresiz biriyim gibi arımdan ağılanız beni yaralar. Bu konuda ne kadar güçlü, ne kadar cesur olursanız, beni o kadar mutlu edersiniz.

Hepinize özgür ve mutlu yaşam dilerim.

Devrimci selamlar”

Selamını aldık Erdal, mücadelenin mücadelemizdir!

M. NEVRA

*1983 yılında Uluslararası Anti-Faşist Anti-Emperyalist Gençlik Kampı’nda Hindistan Gençlik Delegasyonu’nun Erdal Eren anısına bestelediği marş.

DLB faaliyeti

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) lise sıralarında devrimci ve örgütlü mücadeleyi seçen ve yaşı büyütülerek asılan Erdal Eren’i katliamının yıl dönümünde faaliyet gerçekleştirdi.

Sarıgazi’de bulunan liselerde Erdal Eren’i

anlatan ve liselileri mücadeleye çağıran bildiri dağıtımları yapıldı.

DLB’nin hazırlamış olduğu duvar gazeteleri asıldı.

KIZIL BAYRAK / ÜMRANIYE

20. Millî Eğitim Şûrası: Okul öncesi eğitim dinci gericiliğe teslim

20. Milli Eğitim Şûrası yedi yıllık bir aradan sonra geçtiğimiz hafta KaçAK sarayda toplandı. Eğitim-Sen ve Eğitim-İş Sendikaları Şûra'nın Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde toplanmasını boykot ederek katılmazlarken, aralarında TÜGVA, İlim Yayma Cemiyeti, Önder İmam Hatip Mezunları, Şuurlu Öğretmenler Derneği gibi sermaye iktidarına yakın birçok dernek, vakıf ve tarikatın da olduğu dinci gerici kurumlar saraya doluştular.

Milli eğitim şûralarının alacağı kararlar her ne kadar Milli Eğitim Bakanlığı için bağlayıcı nitelikte olmayıp tavsiye niteliğindeyse de yedi yıl sonra şûranın toplanması kuşkusuz dinci-gerici iktidar cephesi açısından bir anlam taşıyor. Tüm kamusal alanlarda olduğu gibi eğitim alanında da ciddi bir çürüme gündemde. Pandemi ile beraber eğitim sistemindeki çürüme derinleşti ve sistem adeta çöküş yaşadı. Eğitimde yaşanan bir buçuk yıllık kayıp zamanla milyonlarca işçi ve emekçi çocuğunun eğitim hakkı gasp edildi. Paralı eğitim uygulamaları başta olmak üzere bir dizi uygulama nedeniyle, en güdük, niteliksiz eğitim dahi ulaşılamaz hale geldi. Eğitim hakkına ulaşmak işçi ve emekçi çocukları için her geçen gün daha da zorlaştı.

Öte yandan söz konusu eğitimin niteliği de önemli sorun alanlarından biri. Dinci-gerici iktidar kendi ideolojisini işçi ve emekçi çocuklarına dayatmak, itaatkâr ve biat eden bir nesil yaratmak istediğini her fırsatta dile getiriyor, uygulamaları ile gösteriyor. Bunları "zorunlu din dersleri, seçmeli derslerde din eğitiminin zorunlu hale getirilmesi, tarikat ve cemaatler ile imzalanan iş birliği protokolleri, manevi rehberlik" gibi örnekler ile çoğaltmak mümkün.

Sermaye iktidarının 20. Milli Eğitim Şûrası'ndan beklentisi de tıpkı bir önceki şûralarda olduğu gibi okullarda dinsel gerici uygulamaların artması ve bu uygulamaların yasal zemine kavuşturulmasıydı. 20. Şûra'nın kamuoyunda en çok tartışılan gündemi "okul öncesi eğitimin dinsel gericiliğe teslim edilmesi" oldu. Milli eğitim şûralarının işleyişine göre öncelikle özel ihtisas komisyonlarında öneri ve talepler görüşülür. Burada alınan kararlar ise şûra genel kuruluna taşınır ve bir karara bağlanır. Dinci gerici iktidar, "okul öncesi dini eğitim kararını",

Milli Eğitim Şûrası Okul Öncesi Eğitim Komisyonu'nda reddedilmesine rağmen yandaş Eğitim-Bir-Sen'in şûra genel kuruluna taşınması üzerine onayladı ve kabul etti. Üstelik okul öncesi eğitimin "zorunlu ve ücretsiz" olması talebi aynı genel kurul tarafından yok sayılarak kabul edilmemişken...

"Okul öncesi dini eğitim" kurumları kuşkusuz yeni bir tartışma değil. Yahut yalnızca Milli Eğitim Şûrası tarafından onaylandığı için başlamayacak. Üstelik yasal olarak hiçbir dayanağı olmasa da bu gerici kurumlar yoksul emekçi mahalleri başta olmak üzere ülkenin dört bir yanında oldukça yaygın. Bu sözde eğitim kurumları "sıbyan mektepleri" olarak da biliniyor. Kuruluşu Osmanlı'ya dayanıyor. Düünden bugüne yalnızca dini eğitim veriyor. Bugün adeta her yoksul mahallede merdiven altı şeklinde onlarca mevcut. Bunlar, dinci gerici tarikat ve vakıfların eli ile işçi ve emekçi çocuklarının, daha küçücük yaşlardan başlanarak dinsel gericilikle sersemletilmesini amaçlıyor. Önceki milli eğitim şûralarında ilköğretimde 4+4+4 kararı da benzer bir amaçla alınmıştı: Dinci gerici "eğitim" kurumlarını yasal statüye kavuşturmak ve daha kü-

çük yaşta çocukların tarikat ve vakıfların sözde eğitim kurumlarına gönderilmesi. Diyanet'in "okul öncesi dini eğitim"e dönük hazırlığı ise uzun bir süredir devam ediyordu. 4-6 yaş arasındaki çocuklara Kur'an kursları açılması ve bunların okul öncesi eğitim olarak sayılması için bir dizi hazırlık sürüyordu.

Dinci faşist iktidarın "okul öncesi dini eğitim" kararı ile bir taşla iki kuş vurmak istediği oldukça açık. Birincisi, yukarıda da özetlendiği gibi, kendi dinsel gerici ideolojisini işçi ve emekçi çocuklarına dayatmaktır. İkincisi ise en az birincisi kadar önemli olan "okul öncesi ücretsiz ve zorunlu olması gereken eğitimde" devletin yükümlülüğünü üzerinden atmaktır. Yoksul işçi ve emekçileri gerici tarikatların yerden mantar gibi biten dinci gerici eğitim kurumlarına mahkum etmektir. Çünkü halihazırda okul öncesi eğitim yasal olarak zorunlu ve ücretsiz değil. Üstelik okul öncesi eğitim yoksul işçi ve emekçiler için fahiş ücretler anlamına geliyor. Sermaye iktidarı "okul öncesi dini eğitim" ile bu yoksul işçi ve emekçilere dinci gerici tarikatları, vakıfları, dernekleri adres olarak gösteriyor. Yoksul çocuklar bu kurslara gitsin, sorgulamayan,

düşünmeyen bireyler olarak toplumdaki yerini alsın istiyor.

Bugün hangi yoksul semtinde hangi okula gidilse bir tarikat ile bağının olduğu, gerici bir dernek ve vakıf ile iş birliği içinde olduğunu, zorunlu dini derslerin bu tarikatların eline bırakıldığını görmek mümkün. Bu dinci gerici tarikat, vakıf ve derneklerin çocuklarımıza, gençlerimize ölüm, taciz-tecavüz dışında bir şey getirmediğini somut olaylar gösteriyor: Ensar Vakfı'nda 40 küçük çocuğun istismar edilmesi, Aladağ'da bir tarikat yurdunda 11 çocuğun yakılarak katledilmesi, daha geçtiğimiz aylarda Muş'ta bulunan bir yatılı Kur'an kursunda 12 yaşındaki Mehmet Halit Yavuz'un şüpheli bir şekilde ölümü, Antalya'da bir tarikat yurdunda başı kesilerek katledilen 18 yaşındaki Mehmet Sami Tuğrul... Yalnızca bu örnekler bile devletin işçi ve emekçi çocuklarını tarikatların eğitim kurumlarına, yurtlarına mahkum etmesinin sonuçlarını çarpıcı bir şekilde gözler önüne seriyor.

"Okul öncesi dini eğitim" in de farklı bir sonuç vermeyeceği gün gibi ortadadır! Her yaşta parasız, nitelikli, eşit bir eğitim herkesin hakkıdır!

SÖMÜRÜ, RANT TALAN, SAVAŞ DÜZENİNE KARŞI BİRLEŞELİM

BULUŞUYORUZ

18 ARALIK
CUMARTESİ

SAAT 17.00

BAKIRKÖY
ÖZGÜRLÜK MEYDANI

İNSANCA YAŞAMAYA YETEN VERGİDEN MUAF

ASGARI ÜCRET İÇİN MÜCADELEYE

1 İnsanca yaşamaya yetecek asgari ücret ve güvenceli çalışma istiyoruz

2 Asgari ücretten tüm vergiler kaldırılmalı

3 Herkese iş ve gelir güvencesi sağlansın

4 Asgari ücret görüşmeleri halka açık yürütülsün

5 Düşük ücret yüksek vergi politikasından vazgeçilsin

*İstiyoruz,
alacağız*

Sosyal medyadan bizi takip edin:

asgaridegil